

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.179/2012/35. szám

A Fővárosi Ítéltábla a csempészet büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a 2013. április hó 30. és a 2013. május hó 21. napján megtartott nyilvános ülések alapján meghozta és május hó 21. napján kihirdette az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Bíróság 2011. szeptember hó 6. napján kihirdetett 22.B.275/2006/126. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. vádlottal szemben a terhére rótt vámbűncselekményeket 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csempészet büntettének (Btk. 312.§ (1) bekezdés a.) pont I. fordulat, (2) bekezdés a./ pont, (4) bekezdés b.) pont - I. tényállás -, Btk. 312.§ (1) bekezdés a.) pont I. fordulat, (3) bekezdés b.) pont - II. és IV. tényállás -) minősíti.

A II.r. vádlottal szemben a terhére rótt vámbűncselekményt folytatólagosan elkövetett csempészet büntettének (Btk. 312.§(1) bekezdés a.) pont I. fordulat, (2) bekezdés a.) pont, (4) bekezdés b.) pont) minősíti.

A terhére megállapított 54 rb. magánokirat-hamisítás vétségének értékelt cselekményeket 54 rb. közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 274.§ (1) bekezdés b.) pont) minősíti.

A II.r. vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett csalás büntettében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) is megállapítja.

A III.r. vádlottal szemben a terhére rótt vámbűncselekményt folytatólagosan elkövetett csempészet büntettének (Btk. 312.§ (1) a.) pont I. fordulat, (2) bekezdés a.) pont, (3) bekezdés b.) pont) minősíti.

A terhére megállapított 17 rb. magánokirat-hamisítás vétségének értékelt cselekményeket 17 rb. közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 274.§ (1) bekezdés b.) pont) minősíti.

A III.r. vádlott bűnösségét 5 rb. - 3 esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntettében (Btk. 318.§ (1) (2) bekezdés c.) pontja, (6) bekezdés b.) pont) is megállapítja.

A IV.r. vádlottal szemben a közélet tisztasága elleni bűncselekményt vesztegetés büntetnének (Btk. 253.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés) minősíti.

Az V.r. vádlottal szemben a terhére rótt vámbűncselekményt folytatólagosan elkövetett csempészet büntetnének (Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pont I. fordulat, (2) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés b./ pont) minősíti.

Az elsőfokú bíróság által 1 rendbelinek értékelt cselekmények vonatkozásában a rendbeliségre utalást mellőzi.

A II.r. vádlott börtönbüntetését 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 4 (négy) évre,

A III.r. vádlott börtönbüntetését 3 (három) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 4 (négy) évre **súlyosítja**.

Az V.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre **enyhíti**.

Az I.r., a II.r., a III.r. és az V.r. vádlottakkal szemben a pénzmellékbüntetés kiszabását, annak átváltoztatására vonatkozó rendelkezést, és az elsőfokú bíróság által elrendelt vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezéseket mellőzi, egyben az I.r. vádlottól lefoglalt és a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Bírői Letéti Csoportjánál BL. 281/2006/1. szám alatt kezelt 40.000 (negyvenezer) forintra **vagyonelkobzást rendel el**.

Az I.r. vádlott üllői ingatlanára és Volkswagen Polo gépkocsijára, a II.r. vádlott teljes vagyonára elrendelt zár alá vétel fenntartására vonatkozó elsőfokú rendelkezést mellőzi, egyúttal az I.r. vádlott ingatlanára és személygépkocsijára elrendelt zár alá vételt feloldja.

A III.r. vádlottól tévesen lefoglaltként megjelölt, helyesen zár alá vett 1.252.553,- (egymillió-kettőszázötvenkettőezer-ötszázötvenhárom) forint összeg (Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága 10023002-01454062 számú számlájára befizetett 1.035.000,- (egymillió-harmincötezer) forint, valamint a Kft-nek a Bank Nyrt.-nél vezetett bankszámláján elhelyezett 217.553,- (kettőszáztizenhétezer-ötszázötvenhárom) forint tekintetében a visszatartásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Bírői Letéti Csoportjánál BL. 281/2006/1. szám alatt kezelt 840.425,- (nyolcszáznegyvenezer-négyszázhuszonöt) forintot **elkoboza**.

A Zrt. magánfelet polgári jogi igénye érvényesítésével egyéb törvényes útra utasítja.

A II.r. és a III.r. vádlottakat érintő zár alá vétel kapcsán figyelmezteti a Zrt. magánfelet, hogy amennyiben az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül igénye érvényesítését nem igazolja, a bíróság a zár alá vételt feloldja.

Az elsőfokú eljárásban összesen 609.762 (hatszázkilencezer-hétszázhatvankettő) forint büntügyi költségből helyesen az I.r. vádlott 6.250,- (hatezer-kettőszázötven), a II.r. vádlott helyesen 257.550,- (kettőszázötvenhétezer-ötszázötven), a III.r. vádlott helyesen 232.250,- (kettőszázharminckettőezer- kettőszázötven), az V.r. vádlott helyesen 44.822,- (negyvennégyezer-nyolcszázhuszonkettő) forintot köteles az államnak megfizetni. Az állam visel 68.890,- (hatvannyolcezer-nyolcszázkilencven) forint büntügyi költséget.

Az ítélet bevezető részében a 2011. augusztus hó 29. napját megelőző tárgyalási napok feltüntetését mellőzi.

Az I.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A II.r. vádlott lakcímét helyesbíti, személyazonosító okmánya számát pontosítja.

A III.r. vádlott lakcímét helyesbíti.

A IV.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r. és az V.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.620,- (hétezer-hatszázhusz) forint büntügyi költséget a III.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen a II.r. és a III.r. vádlott tekintetében fellebbezésnek van helye a Kúriához, míg az I.r., a IV.r., az V.r. vádlott esetében az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. szeptember hó 6. napján kihirdetett 22.B.275/2006/126. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. hivatali visszaélés bűntettében (Btk.225.§) - amelyből 3 rb. folytatólagosan elkövetett (tényállás I., II., IV, V/A. és V/B. pontjai), 2 rb. folytatólagosan üzletszerűen elkövetett csempészet bűntettében mint bűnsegéd (Btk.312.§ (1) bekezdés (2) bekezdés b./ pont (4) bekezdés b./ pont - tényállás IV. pontja) valamint 1 rb. vesztegetés bűntettében (Btk.250.§ (1) bekezdés - tényállás III. pontja)

A II.r. vádlott bűnösségét 1 rb. folytatólagosan üzletszerűen elkövetett csempészet bűntettében (Btk.312.§ (1) bekezdés (4) bekezdés a./ pont - tényállás I. pontja) és 54 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§ - tényállás I. pontja),

A III.r. vádlott bűnösségét folytatólagosan üzletszerűen elkövetett csempészet bűntettében (Btk.312.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a./ pont - tényállás II. pontja) és 17 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§ - tényállás II. pontja) állapította meg.

A IV.r. vádlott bűnösségét 1 rb. vesztegetés bűntettében (Btk.253.§ (1) bekezdés - tényállás III. pontja) míg

Az V.r. vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett csempészet bűntettében (Btk.312.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b./ pont, (4) bekezdés b./ pont - tényállás IV. pontja) állapította meg.

Az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 1.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 3.000.000 Ft vagyonekobzásra ítélte. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére annak 10.000 Ft-onkénti egy-egy napi szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A II.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év 10 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 2.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 3.000.000 Ft vagyonekobzásra ítélte. A pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak 10.000 Ft-onkénti egy-egy napi szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A III.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 500.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 2.000.000 Ft vagyonekobzásra ítélte. A pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak 5.000 Ft-onkénti egy-egy napi szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A IV.r. vádlottat 400 napi tétel, 1.000 Ft napi tétel összegű, összesen 400.000 Ft pénzbüntetésre ítélte, rendelkezett meg nem fizetése esetére átváltoztatásáról.

Az V.r. vádlottat 1 év 6 hónap börtönbüntetésre, 600.000 Ft pénzmellékbüntetésre és 1.000.000 Ft vagyonekobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére annak 5.000 Ft-onkénti egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

Az I.r. vádlottat bűnsegédként, bűnszövetségben üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett különösen nagy kárt okozó csalás bűntette (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) - 5 rb. bűnsegédként, bűnszövetségben, üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett jelentős kárt okozó csalás bűntette (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c./ pont, (7) bekezdés b./ pont),

A III.r. vádlottat 1 rb. (indokolásban helyesen 5 rb.) bűnszövetségben üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett különösen nagy kárt okozó csalás bűntette (Btk.318.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a./ és c. / pont, (7) bekezdés b./ pont) vádja alól felmentette.

Az I.r. vádlott ingatlanára és Volskwagen Polo gépkocsijára, a II.r. vádlott teljes ingó és ingatlan vagyonára elrendelt zár alá vételt fenntartotta. A III.r. vádlottól lefoglalt pénzüsszegek lefoglalását megszüntette, azokat visszatartotta a vagyonek kobzás és bűnügyi költség megfizetésére.

Az I.r., a II.r. és a III.r. vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította a kiszabott szabadságvesztés tartamába. A Zrt. és az Rt. által előterjesztett polgári jogi igényt elutasította.

Kötelezte I., II., III. és V.r. vádlottakat a terhükön felmerülő bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére anyagi jogszabálysértés miatt, a felmentő rendelkezések tekintetében bűnösségének megállapítása és büntetésének súlyosítása,

A II.r. és a III.r. vádlottak terhére anyagi jogszabálysértés miatt, a felmentő rendelkezések esetében bűnösség megállapítása, egyébként téves minősítés és a büntetés súlyosítása, a IV.r. vádlott terhére anyagi jogszabálysértés, cselekményének részben téves minősítése miatt és a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, melyet utóbb írásban is indokolt.

Az I.r. vádlott felmentésért, védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, a II.r. vádlott és védője felmentésért, a III.r. vádlott és védője elsősorban a tényállás téves megállapítására hivatkozva felmentésért, másodsorban enyhítésért, a IV.r. vádlott és védője enyhítésért, az V.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1058/2011/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést **módosított tartalommal tartotta fenn**, a védelmi fellebbezésekkel nem értett egyet.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság lényegében betartotta a büntetőeljárásra vonatkozó szabályokat, néhány kisebb jelentőségű eljárási szabálysértés azonban történt:

- 1./ Az ítélet bevezető részében tárgyalási napként került megjelölésre 2010. október 29. napja, a tárgyalási jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy ezen a napon nem volt tárgyalás, ezért a napot az ítéletből törölni kell.
- 2./ Az elsőfokú ítélet nem tartalmazza a magánfelek polgári jogi igényével kapcsolatos fellebbezési lehetőséget. A bírósági iratokból az sem derül ki, hogy kézbesítették-e az ítéletet a magánfeleknek, illetve jogi képviselőiknek. Amennyiben az ítélet kézbesítése nem történt meg, erről utólagosan kell intézkedni, a magánfelek fellebbezési jogát biztosítani.
- 3./ Az ügyészség 5 rb. csalás büntetével is vádolta III.r. vádlottat, ezzel szemben az elsőfokú ítélet rendelkező részében a bíróság őt 1 rb. vagyon elleni cselekmény vádjá alól mentette fel. A jogi indokolásból azonban

megállapítható, hogy a III.r. vádlott esetében a rendelkező részben történt elírás valójában az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező 5 rb. csalásról érdemben döntött.

Az átirat szerint a Fővárosi Bíróság az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, mérlegelt tényállást állapított meg, a bizonyítékokat okszerűen és következetesen értékelte, indokolási kötelezettségét is teljesítette.

A bizonyítékok mérleglésével megállapított tényállás azonban kisebb részben megalapozatlan, hiányos, illetve az elsőfokú bíróság tényből tényre is helytelenül következtetett.

- 1./ Az elsőfokú ítélet a banán és rizs importjával kapcsolatosan a I. és II. tényállási pontban a vámbevétel csökkenésének a mértékét közli. A tényállás szerint a bűncselekményeket 2004. május 25-től 2004. augusztus 3-ig követték el. Az ebben az időben hatályos - jelen ügyben alkalmazandó - büntető jogszabályok szerint a csempészet alapvető minősítő körülménye a vámellenőrzés alól elvont áru értéke volt, a vádirat is ezt tartalmazta. Jelen esetben figyelemmel az uniós védővámok alapján számítandó vámbevétel csökkenés mértékére a vámáru értéke lényegesen alacsonyabb ennél. A vámáru értékét az elkövetéskor hatályos jogszabályok szerint a számlán szereplő vételár alapján kellett megállapítani. Az ettől eltérő számítás jogi feltételei nem álltak fenn. A számlák alapján ki kell egészíteni a I. tényállást azzal, hogy a vámellenőrzés alól elvont banán értéke 62.160.031 Ft, a II. tényállás szerint a rizs értéke 27.964.022 Ft volt.
- 2./ A csempészetet a vádirat és az ügyészi végindítvány is helyesen üzletszerűen elkövetettnek minősítette. Az ennek megállapításához szükséges tények azonban nincsenek rögzítve az ítéleti tényállásban. A rögzített tényekből okszerűen vonható le az a következtetés, hogy a II.r. vádlott, a III.r. vádlott és az V.r. vádlott a vámellenőrzés alól elvont áru értékesítésével jogtalan haszon megszerzésére törekedtek. Ekörben az ítéleti tényállás I., II. és IV. pontja kiegészítésre szorul, mert csak ennek figyelembe vételével lehet a cselekményt helyesen minősíteni.
- 3./ Az ítélet III. pontjában írt tényállás azért hiányos, mert nem tartalmazza, hogy a IV.r. vádlott az ügyeinek soron kívüli elintézése céljából juttatott 40.000 Ft-ot az I.r. vádlottnak, aki ezt ennek tudatában fogadta el. A tényállás azt tartalmazza, hogy IV.r. vádlott az ügyek gördülékenyebbé tétele végett adta a pénzt I.r. vádlottnak, amint azt az ügyészi fellebbezés helyesen tartalmazza. Azt a ténybeli következtetést lehet levonni, hogy az ügyek gördülékenyebbé tétele azok soron kívüli elintézését jelentette, különösen abban az időben, amikor az uniós csatlakozás miatt a vámhivataloknál nagy hátralék gyűlt fel. A cselekmény megalapozott minősítéséhez szükséges ez a kiegészítés, hisz a soron kívüli elintézés a hivatalos személy hivatali kötelezettségének megszegését jelenti.

4./ A csalásra vonatkozóan az ügyészi fellebbezésnek az ítéleti tényállás I. és II. pontjára vonatkozó részével (ügyészi fellebbezés 3. oldal) egyetértett, azt fenntartotta. A fellebbező ügyész által megjelölt tények az ítéleti tényállásban írt más tényekből okszerűen következnek és a vád tárgyává tett csalás megállapítása szempontjából jelentőséggel bírnak.

Az előbb említettek a tényállásnak az iratok tartalma, illetve helyes ténybeli következtetések útján történő kiegészítését jelenti. Az ügyészi okfejtés szerint az így megállapított tényállás nem lesz ellentétes a korábbival, ezért a felülmérlegelés tilalmába még akkor sem ütközik, ha az elsőfokú bíróság a csalás büntette vádja alól felmentette a vádlottakat. A megalapozatlanságot támadó egyéb védelmi fellebbezések nem alaposak.

A csalástól eltekintve az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, de több tekintetben tévedett a bűncselekmények minősítése során. Helyesen járt el, amikor az elkövetéskor hatályos büntető anyagi jogszabályokat alkalmazta, mert az elbíráláskor hatályos büntető jogszabály alkalmazásának jogi feltétele nem állapítható meg.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének a jogi minősítéssel kapcsolatos tévedései az alábbiak:

A bűncselekmény elkövetésének idején hatályos Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontja határozta meg a csempészet törvényi tényállását. A bíróság a minősítés során e pontra nem utalt, ezzel a minősítést ki kell egészíteni.

A bűncselekmény elkövetésének idején hatályos Btk.312.§ szerint nem a vámbevétel csökkenésének a mértéke, hanem az elvont vámáru értéke volt az egyik alapvető minősítő körülmény. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság az I. és II. tényállási pontokkal kapcsolatban a vámbevétel csökkenésének mértékére hivatkozva minősítette a cselekményt, így is tévesen. További következetlenséget mutat, hogy a IV. tényállási pontot illetően az V.r. vádlott cselekvőségét értékelve már a vámáru értékére alapította meg a minősítést, de az nem felel meg az ítéleti tényállásnak.

A helyesbítendő I. tényállás szerinti vámáru értéket és az üzletszerű elkövetést figyelembe véve a II.r. vádlott cselekményének minősítése: Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő különösen nagy értékű vámárura üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csempészet büntette.

A II. ponttal kapcsolatos számlák szerinti elkövetési érték 27.964.022 Ft, ami az elsőfokú bíróság minősítésétől eltérően a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b. /pontja szerint minősülő jelentős értékre vámárura üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csempészet büntettének megállapítására ad alapot a III.r. vádlott esetében.

Az V.r. vádlottat érintő csempészetet az elsőfokú bíróság helytelenül minősítette. Az ítéleti tényállás IV. pontja szerint - ahol a bíróság helyesen a vámáru értékét vette figyelembe, amely 29.960.000 Ft volt - csupán jelentős értéknek minősül. Ugyanakkor a tényállás IV. pontja nem tartalmaz olyan körülményeket, melyek a bünszövetségben történő elkövetést alátámasztanak, ezért a cselekmény helyes minősítése a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a. / pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő jelentős értékű vámárura folytatólag és üzletszerűen elkövetett csempészet büntette.

Az átirat tartalma szerint a bünszövetségben történő elkövetést I., II.,III., V.r. vádlottak vonatkozásában nem tartotta megállapíthatónak.

Nem tévedett az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság, amikor a csempészetet befejezett bűncselekménynek minősítette, tévedett ugyanakkor, amikor a vagyon elleni bűncselekménnyel vádolt vádlottakat e körben felmentette. A vádban szereplő csalás és a csempészet nem alaki, hanem anyagi halmazatban állnak. Más helyen és más időben történt meg a vámárúnak a vámellenőrzés alól elvonása, s megint más helyen és más időben a vámkezelést nyújtó gazdasági társaságok alkalmazottainak megtévesztése és tévedésben tartása. A cselekmények eltérő jogi tárgyakat sértettek, teljes mértékben megvalósult a vámárúnak a vámellenőrzés alóli elvonása. A II.r. és a III.r. vádlott jogtalan haszonszerzés végett (a vám megfizetésének elkerülése érdekében) tévedésbe ejtették, illetve tévedésben tartották a vámkezelést nyújtó gazdasági társaságokat. Már a kezességre vonatkozó megállapodás idején tudták, hogy a vámot nem fogják megfizetni, tisztában voltak azzal is, hogy a vámterhet a kezességet vállaló cégektől fogják behajtani, amely meg is történt, így a kezességet vállalók kárt szenvedtek, melynek mértékét is tartalmazza a tényállás. Ily módon a II.r. vádlott a csempészet mellett azzal anyagi halmazatban a Zrt. sérelmére megvalósította a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b./ pont szerint minősülő folytatólag és üzletszerűen elkövetett különösen nagy kárt okozó csalás büntettét, míg a III.r. vádlott hasonló indokok alapján az ítéleti tényállás II. pontjában írt cselekményével 5 rb. a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a (7) bekezdés. b./ pont szerint minősülő üzletszerűen elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntettét. A közokirat-hamisítás kérdésében is helyes a fellebbező ügyész kifejtése. A vámáru vámkezelésre történő bemutatásának igazolását szolgáló vámhatósági bélyegzőt és bejegyzést tartalmazó okmány a Pp.195.§-ra figyelemmel közokiratnak minősül, ezért az ítélet I. és II. tényállásában leírt a II.r. és a III.r. terhére rótt közbizalom elleni, az ítéletben magánokirat-hamisításnak minősített cselekmények helyesen a Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének minősülnek.

Az átirat rögzíti, hogy tévedett az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott bűnsegédként elkövetett csempészettel kapcsolatos cselekményének minősítése során is. A vádlott a csempészett árunak a számítógépes rendszeren történő átvezetését minden esetben azután végezte el, hogy az árunak a vámellenőrzés alóli elvonása,

a csempészet bűncselekménye már befejeződött. Nincs adat arra, hogy az I.r. vádlott a csempészet elkövetését megelőzően megegyezett volna a tettesekkel, hogy a hamis adatoknak a számítógépes rendszerbe történő rögzítésével segítségükre lesz a cselekmény leplezésében. Ennek ellentmond az is, hogy két napon, 2004. augusztus 18-án és szeptember 1-jén végzett ilyen tevékenységet. E magatartásával utólag a bűncselekményből származó előny biztosításában működött közre. Cselekménye helyesen a Btk.244.§ (1) bekezdés c./ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő hivatalos személy által eljárása során elkövetett bűnpártolás büntettét valósítja meg. A vádlott magatartása kimerítette a hivatali visszaélés büntette törvényi tényállási elemeit is, látszólagos alaki halmazat áll fenn, mert a súlyosabban büntetendő bűnpártolás speciális bűncselekmény a hivatali visszaélés büntetéhez viszonyítva. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság helyesen minősítette az I.r. vádlott V. tényállási pontjában írt cselekményeit.

A IV.r. vádlott cselekményének minősítése is helytelen, a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntette valósult meg.

Mind az öt vádlott esetében további jelentős súlyosító körülmény, hogy az uniós csatlakozással kapcsolatos nehéz körülményeket kihasználva követték el a cselekményeket. I.r. vádlott tekintetében igen nyomatékos súlyosító körülmény, hogy a csempészetet megakadályozni hivatott pénzügyőrként vett részt a bűncselekményekből származó előny biztosításában. Esetében a többszörös halmazatot kell súlyosító körülményként értékelni. Nincs alap ugyanakkor az üzletszerűség súlyosító körülményként értékelésére. A megváltozott minősítésre figyelemmel a csempészettel kapcsolatos bűnsegédi bűnrészessége enyhítőként nem értékelhető. Varjú András II.r. vádlott esetében az üzletszerűség a csempészet és csalás esetében minősítő körülmény, ezért súlyosítóként csak a közokirat-hamisítások esetében értékelhető. Ugyanakkor a csalás és csempészet esetében a folytatólagosság jelentősen súlyosít. a III.r. vádlott esetében a többszörös halmazatot kell nyomatékos súlyosító körülményként értékelni a csalás és csempészet folytatólagossága mellett. A IV.r. és az V.r. vádlottak esetében mind az 5 vádlott terhére megállapítható súlyosító körülménytől eltekintve az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetések V.r. vádlott kivételével nem felelnek meg a büntetés kiszabási elveknek. Mindezekre figyelemmel I., II. és III.r. vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetések mértékének emelése és a pénzmellékbüntetések súlyosítása indokolt. A IV.r. vádlott esetében végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést és pénzmellékbüntetést indokolt kiszabni. Az V.r. vádlott esetében nincs ok a büntetés enyhítésére.

Az elsőfokú bíróság I; II. és III.r. vádlottakat vagyonekrobzással is sújtotta, a vagyonekrobzás kiszabására ugyanakkor a rendelkezésre álló tények alapján nincs lehetőség. Az elbíráláskori jogszabály szerint azt a vagyont lehet elkobozni, ami a bűncselekmény elkövetéséből eredt, vagy amit az elkövető a cselekmény

elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett. A nyomozás nem terjedt ki arra, hogy a vádlottak a cselekményből adódóan milyen vagyongyarapodásra tettek szert. E körben az elsőfokú bíróság sem szerzett be bizonyítékot. A rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, hogy a vádlottak jutottak-e vagyonhoz a csempészetrel összefüggésben, erre vonatkozó adatot az ítélet sem tartalmaz. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a csempészetet vagyoni haszonszerzés céljából követték el, ezt a körülményt a pénzmellékbüntetések súlyosításával kell értékelni. A bíróság nem rendelkezett arról a 40.000 Ft-ról, amely az I.r. és a IV.r. vádlottak között a vesztegetés tárgya volt. A Fővárosi Ügyészségi Nyomozó Hivatal I.r. vádlottól lefoglalt 40.000 Ft-ot, mely bűnjelként került nyilvántartásba. Ez nyilvánvalóan a vesztegetésből eredő pénz, amely a Btk.77/B.§ (1) bekezdés e./ pontja alapján vagyonek Kobzás alá esik.

Az elsőfokú bíróság elutasította a magánfelek polgári jogi igényét a vagyon elleni cselekmény tekintetében hozott felmentő rendelkezésre figyelemmel. A felmentés nem megalapozott, ezért a polgári jogi igény elutasítása sem törvényes. Különösen úgy nem, hogy az elsőfokú bíróság fellebbezési jogot sem biztosított a magánfeleknek. Nem pontos a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés sem, az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni 21.400 Ft költségről. Ez tanú1-nek a V.r. vádlott cselekményével érintett Kft2. képviselőjének és tanú2-nek a III.r. vádlott cselekményével érintett Kft2. képviselőjének tárgyalási megjelenésével kapcsolatban felmerült költség, így az V.r. vádlottat további 9.400 Ft összeggel kell terhelni, míg a III.r. vádlottat 12.000 Ft-tal. Az elsőfokú bíróság I., II., III.r. vádlottat egyetemlegesen kötelezte 540.940 bűnügyi költség megfizetésére. A II. és III.r. vádlottak azonban nem közösen követték el a cselekményeket, ezért a csak egyikük cselekményét érintő költségek tekintetében egyetemlegességet nem lehet megállapítani.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy I.r. vádlott esetében a bűnsegédként elkövetett csempészetként értékelt cselekményei 3 rb. a Btk.244.§ (1) bekezdés c./ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő hivatalos személy által eljárása során elkövetett bűnpártolás büntettének minősülnek (I., II., IV. tényállás), a hivatali visszaélés vétsége 2 rb-nek minősül (V/A. és V/B. tényállás). a II.r. vádlott cselekményei a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett különösen nagy kárt okozó csalás büntettének, csempészetnek minősített cselekménye a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő különösen nagy értékű vámárura üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett csempészet büntettének, magánokirat-hamisításnak minősített cselekményei pedig 54 rb. a Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének minősülnek. A III.r. vádlott esetében állapítsa meg, hogy megvalósított 5 rb. a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b./ pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntettét is, csempészetnek minősített cselekménye helyesen a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a./ pontjára

figyelemmel a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő jelentős értékű vámárura üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csempészet büntettének, a magánokirat-hamisításnak minősített cselekményei pedig 17 rb. a Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének minősül. A IV.r. vádlott esetében a cselekmény helyesen a Btk.253.§ (1) bekezdésbe ütköző a (2) bekezdés szerint minősülő köteleességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntette, az V.r. vádlott cselekménye helyesen a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő jelentős értékű vámárura folytatólag és üzletszerűen elkövetett csempészet büntettének minősül. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak esetében hosszabb tartamú börtönbüntetést és magasabb összegű pénz mellékbüntetést szabjon ki, a IV.r. vádlott esetében hosszabb tartamú végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést és pénzmellékbüntetést szabjon ki, I.r. vádlottal szemben a lefoglalt 40.000 Ft vagyonek Kobzásával rendelkezzen, egyébként az I., II., III. és V.r. vádlottakkal szemben az első fokon alkalmazott vagyonek Kobzást mellőzze, a magánfelek polgári jogi igényének adjon helyt. A bűnügyi költségről szóló rendelkezést pontosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú bíróság az ítéletet kézbesítette a magánfeleknek, az ügyvéd a Zrt. magánfél jogi képviselője a törvényes határidőn belül a polgári jogi igényt elutasító rendelkezés ellen fellebbezést jelentett be. Kérte, hogy a Zrt. magánfél 265.879.661 Ft tőke, valamint késedelmi kamatai és a perköltségre korábban előterjesztett igénynek a másodfokú bíróság adjon helyt és annak megfizetésére kötelezze a vádlottakat egyetemlegesen. Az elsőfokú bíróság megállapította ítéletében, hogy a Zrt. kárt szenvedett, az a körülmény, hogy a csalás büntette a vádlottak terhére büntetőjogilag a látszólagos halmazat miatt nem volt megállapítható, nem akadályozza a polgári jogi igény megállapításának.

Tanú3. a Zrt2. magánfél törvényes képviselője az ítélet polgári jogi igényrel kapcsolatos rendelkezése ellen nem jelentett be fellebbezést.

I.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, a Be. 351.§ (2) bekezdés a.) és b.) pontjában meghatározott hibában szenved, nincs felderítve és hiányos. Ezen túl az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot nem vonta a mérlegelési körébe, ezért nem volt abban a helyzetben, hogy indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tegyen. Helytelen következtetésre jutott a tényállás megállapítása és a cselekmények jogi minősítése során, megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, ezért az ítélet a Be. 351.§ (2) bekezdés c.) és d.) pontjaira figyelemmel is megalapozatlan. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I.r. vádlottat az ítélet megváltoztatásával az ellene emelt vád alól mentse fel, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A védői érvelés szerint a törvényszék eljárása során nem vizsgálta és nem tulajdonított megfelelő jelentőséget annak a ténynek, hogy a vádlottak többsége nem ismerte egymást. Nem sikerült az eljárás során olyan adatot feltárni, hogy a vádlottak egymástól eltérő cselekményét milyen módon köti össze I.r. vádlott személye. Okfejtése szerint önmagában az a tény, hogy a csempészet elkövetéséhez I.r. vádlott kódját használták, nem tette volna feleslegessé a személyi kapcsolatok elemzését. Nem vizsgálta kellő módon a törvényszék azt sem, hogy az I.r. vádlottal azonos hivatalban dolgozó személyek kódjának felhasználásával is követtek-e el hasonló jellegű bűncselekményt, ha igen, van-e az elkövetések között összefüggés. A nyomozati iratokból kitűnően nemcsak az I.r. vádlott kódjának jogosulatlan felhasználása történt meg, azt pedig nem indokolta meg az elsőfokú bíróság, hogy milyen többletadat alapján jutott arra a következtetésre, hogy az I.r. vádlott használta a kódját visszaélészerűen, nem pedig az eljárás során fel nem derített személy, aki nemcsak a vádlott kódját ismerhette, ezért helytelen az I.r. vádlott bűnösségére levont következtetés is. Több tanú egybehangzó előadása éppen azt erősítette meg, hogy a kódok kiadásának gyakorlata visszaélésre adott okot, bizonyítást nyert az a tény, hogy a kódok listája illetéktelen személyek által, de a vádlottal együtt dolgozók által is megismerhető volt. A kódok kiadásának és kezelésének helytelen gyakorlata, a vámhatóság informatikai rendszerének még ki nem alakított teljesen zárt rendszere vezetett oda, hogy a kiadott kóddal visszaélhetett a vádlotton kívüli személy is. Nem vizsgálta a törvényszék I.r. vádlott életkörülményeit sem, amelyek még csak utaló jelet sem tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy a vádlott bűncselekményből eredő jövedelemhez jutott volna. A bizonyítékok megfelelő értékelésével a vádlott büntetőjogi felelőssége bírói bizonyossággal nem állapítható meg. Amennyiben a másodfokú bíróság ettől eltérő álláspontra helyezkedik a bűnösség kérdésében, a vádlott büntetése eltúlzott mértékű. Az elkövetés óta eltelt idő, a büntetlen előélet nyomatékos enyhítő körülmény, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta.

A II.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat oly módon mérlegelte, hogy néhány bizonyítékot kiemelt, más bizonyítékot viszont nem értékelt. A tényállás nincs kellően felderítve, hiányos, ellentétes az iratok tartalmával, a bíróság a megállapított tényekből további tényre több helyen helytelenül következtetett. Véleménye szerint ítéleti bizonyossággal más tényállás állapítható meg, amely alapján védenca felmentésének van helye. Nem vette figyelembe a bíróság, hogy nem merült fel az eljárás során adat arra vonatkozóan, hogy a II.r. vádlott az I.r. vádlottal bármilyen kapcsolatban állt, így arra sem merült fel adat, hogy a II.r. vádlott részt vett az okmányok hamisításában, illetve hogy tudott azok hamis voltáról, az NCTS rendszerben történt jogszerűtlen kivezetésekről. A II.r. vádlottnak a társaság és közte létrejött megbízási szerződés szerint az volt a feladata, hogy segít az ügyintézkésekben, így a vámkezelésben is, vámügynöki képesítése nem volt. Munkája csak a vámeljárás előkészítésére korlátozódott, akkor is, amikor az Kft3. tevékenységét segítette, a társaság nevében teljes jogkörrel nem járhatott el. tanú4-el történt megállapodást követően kellő ismeretek hiányában rutinszerűen folytatta le a vámelőkészítéseket mind az Kft3. mind pedig a társaság esetén. Nem vette figyelembe a bíróság azt a közjegyzői

okiratot, amely azt bizonyítja, hogy tanú4. tényleg rendelkezett meghatalmazással az Kft3. ügyvezetőjétől, a cég létező cég volt. Ezen közokirat birtokában bízott tanú5. tanú3-ban, ezen bizalom tévesztette meg II.r. vádlottat, mikor elhitte, hogy egy jogszerűen eljáró társaság vámügyintézését segíti.

Tanú6. vallomásában alátámasztotta, hogy a II.r. vádlott valóban kapcsolatban állt tanú4-el és nem zárta ki, hogy közöttük iratok, nyomtatványok átadás-átvételére is sor került. Vallomása II.r. vádlott nyilatkozatát alátámasztotta. Az elsőfokú bíróság nem vett fel bizonyítást a hamis pecséthez hozzáférő I.r. vádlott és II.r. vádlott kapcsolatára és arra sem, hogy a II.r. vádlott a kérdéses pecséthez hogyan fért hozzá. Anélkül feltételezte a bíróság, hogy a II.r. vádlott részt vett a hamis pecsételésben, hogy a hamis pecséttel rendelkező I.r. vádlottal, vagy magával a pecséttel bármilyen kapcsolat kimutatható lett volna. Ha a bíróság erre a tényre bizonyítást folytatott volna, azt kellett volna megállapítani, hogy nem Varjú, hanem tanú4. állt kapcsolatban az I.r. vádlottal, így ő segédkezett a hamisításban és ő volt tisztában a jogszerűtlen kivezetéssel. Nem folytatott bizonyítást a bíróság arra a körülményre sem, mely szerint Varjú az átvett iratokat a nagybani piacon átadta tanú4-nek, illetve azokat lepecsételve kapta vissza. E kérdésben tanú6. nem lett a bíróság által megnyilatkoztatva. Nem szerezte be a bíróság a társaság könyvelési anyagát, így azokat a számlákat sem, amelyek azt igazolták, hogy az Kft3. mint belföldi árut értékesítette a banánszállítmányokat a társaságnak. Nem ellenőrizte le a bíróság II.r. vádlott azon védekezését, mely szerint azért került sor a vámáru átirányítására, mert az Kft3. behozatali engedélyét a Dél-Pest Térségi Vámhivatalban tartották nyilván és kvótájukat csak így tudták nyomon követni.

Nem tartalmazza az ítélet az a körülményt, hogy a társaság a megváltozott szabályozást megelőzően mindig jogszerűen járt el, sosem mulasztotta el vámfizetési kötelezettségét. Nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott lakásán lefoglalt állandó megbízás vámügynöki szolgáltatás igénybevételére szolgáló dokumentumot. Ez az irat alátámasztja, hogy a további vámeljárásnál tanú4. járt el és nem II.r. vádlott. A Kft4. által kiállított iraton a megbízó cégszerű aláírásaként tanú7. szerepel, aki a Kft. valódi ügyvezetője. II.r. vádlott ezzel a személlyel nem tartott kapcsolatot, tanú7. csak tanú4-et ismerhette. Az ítélet nem tartalmazza tanú5. vallomásának azon részleteit sem, melyben részletesen beszámolt arról, hogyan ellenőrizte le az Kft3-t. Továbbá nem tartalmazza az ítélet azt a körülményt sem, hogy a Buda-Térségi Fővámhivatal eleve alkalmatlan volt banánszállítmány vizsgálatára. Az ítélet tényállása ellentétes ezen bizonyítékokkal, melyeket a bíróság nem vett figyelembe. Az elsőfokú ítéletben tévesen szerepel, hogy alkalmazottja volt a II.r. vádlott a társaságnak, ehelyütt a bíróság nem vette figyelembe a rendelkezésre álló megbízási szerződést. Helytelenül állapította meg azt is, hogy a II.r. vádlott vámügyintézéssel foglalkozott, valójában nincsen vámügynöki képesítése, így csak előkészítést végezhetett. Ezt támasztotta alá tanú5. vallomása is. Pusztán feltételezésből állapította meg a bíróság, hogy a II.r. vádlott ismerte az I.r. vádlottat, részt vett a hamis okirat elkészítésében, vagy akárcsak tudott a bélyegző hamis voltáról és a rendszerben történt jogszerűtlen kivezetésről. A bíróság megítélése szerint II.r. vádlott büntetőjogilag értékelhető

magatartása abban nyilvánult meg, hogy nem mutatta be a külső árutovábbításra elindított nem közösségi árut a rendelkezési vámhivatalnál. A cselekmény a bíróság szerint befejezetté vált azzal, hogy a hamis bélyegzővel lepecsételt garanciajegy felmutatással és az elektronikus rendszerben a szállítmány kivezetésével olyan látszatot keltettek a vádlottak, hogy az áru bemutatása és vámkezelése megtörtént. A jogirodalom a csempészet elkövetési magatartásáról kifejti, hogy maga a vámellenőrzés alóli elvonás többlépcsős cselekmény. II.r. vádlott azon feltételezett magatartása, hogy nem mutatta be a külső árutovábbításra elindított nem közösségi árut a rendeltetési vámhivatalnál, önmagában még kevés volt a vámellenőrzés alóli elvonás tényállási elem megállapíthatóságához. Helyes mérlegeléssel kizárólag az állapítható meg, hogy a II.r. vádlott ugyanúgy járt el, mint a szabályozásokat megelőzően, mikor a Kft3. korábbi vámeljárait készítette elő és segítette. A vámellenőrzés alóli elvonásnak, mint elkövetési magatartásnak egyik befejező eleméhez sem volt kapcsolata. A bíróság feltételezésekbe bocsátkozott, homokvárakra építette fel bizonyítékait. Az általa hivatkozott vallomások nem támasztják alá azt, hogy a II.r. vádlott szándékosan megtévesztette volna a fuvarozókat, inkább azt, hogy abban a téves feltevésben volt, hogy a vámkezelések megtörténtek. A hamis rendszámok feltüntetése II.r. vádlott terhére nem esik, mert azok rögzítése nem a vádlott, hanem tanú8. feladata volt. A II.r. vádlott ténybeli tévedésben volt, illetve olyan tények is szerepet játszottak az elkövetésben (iratok hamis volta, jogszerűtlen kivezetés, Kft3. valós háttere), melyről II.r. vádlott nem tudott, melynek büntetőjogi következményeit le kell vonni. A II.r. vádlottnak semmilyen érdeke nem fűződött ahhoz, hogy egy nyilvánvalóan leleplezésre váró bűncselekményt kövessen el. Ebből semmilyen anyagi haszna, előnye nem származott, a Btk.27.§-ában írt büntethetőséget kizáró ok, tévedés állapítható meg állapítható meg javára. A II.r. vádlott tudata nem fogta át az általa a vámmhatóságnak szolgáltatott adatok valótlanosságát, így büntetőjogi felelősség sem terheli. A védő arra hivatkozott, hogy amennyiben gondatlanság terhelné a védencét, ténybeli tévedése folytán vámszabálysértésért lenne felelősségre vonható, melynek abszolút elévülési határideje lejárt. A II.r. vádlott vád szerinti csalási cselekménye alkalmatlan bűncselekmény elkövetésének megállapítására. Mivel nem kimutatható II.r. vádlott kapcsolata az I.r. vádlottal, így a tévedésbe ejtés mozzanatában sem bizonyított a közrehatása. Nem lehet megállapítani, hogy tudott volna az iratokon levő pecsét hamisságáról, nem tudta, hogy a vámeljáráások kivezetése is valótlan adatokat tartalmaz. A csalási cselekményhez II.r. vádlott tudatának azt is át kellett volna fognia, hogy az Kft3. valójában nem működő cég és nincs kvóta engedélye. Miután ezekről a tényekről a vádlott nem tudott, nem is lehetett szándékos a garanciavállaló cégek felé irányuló esetleges megtévesztő magatartása. Esetében kizárható a szándékos, célzatos magatartás, legfeljebb gondatlanság terheli, amikor nem nézett utána, hogy a vámkezelés ténylegesen megtörtént-e a velük szerződő cégnek van-e kvóta engedélye, illetve nem győződött meg arról, hogy a lepecsételve visszakapott iratokon lévő pecsét eredeti-e. Jogtalan haszonszerzési célzata sem volt. Miután csak eseti megbízottja volt a társaságnak, teljes jogkörrel nem képviselhette, a vámeljárást a Kft3. és a Kft5. kezdeményezte. Az, hogy a garanciavállaló társaságok milyen hiszemben voltak, nem II.r. vádlott tevékenységének az eredménye, okozati összefüggés nincs. A II.r. vádlott

tényegesen vámoltatni akarta az árut, a vámeljáráás beindításához mindent megtett, ez tartozott feladatkörébe. Nem értett egyet a védő az ítéleti tényállásban szereplő garancia jegyeknek közokiratként kezelésével, e tekintetben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. A védői álláspont szerint az ítélet megalapozatlan, mely a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető, ezért bizonyítás felvételét indítványozta az elsőfokú íráság által nem ellenőrzött és a fellebbezésben kifejtett adatokra. Indítványozta eltérő tényállás megállapítását, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, II.r. vádlott felmentését.

Az V.r. vádlott több súlyos eljárásjogi és bizonyítási hiányosságot sorolt fel.

Előadta, hogy egyik őt érintő vádpont vonatkozásában sem tisztázta a bíróság, hogy az ismeretlen vásárlás körülményei mit takarnak, ki a vásárló, ki az áru tényleges tulajdonosa. Ezen bizonyítás hiányában azt a következtetést levonni, hogy ő a vásárló, több mint megalapozatlan. Vámáru a vámmellenőrzés alól elvonni csak a vámáru felett rendelkezni jogosult személy tud. Nem állapította meg a bíróság, hogy ki élt vissza a Kft.5. és a Kft6. nevével, nem vonható le az a következtetés, hogy ő volt ez a személy. Nem állapítható meg az indító vámhivatal által elindított T1 okmány és annak MRN száma nélkül, hogy vámáruról, vagy normál közösségi vámkezelt árurol van-e szó, ennek ellenére a bíróság vámárúnak tekinti az árut. Szakértő sem tudott ezen okmány hiányában az áru jellegét illetően állást foglalni. Az ítélet nem tisztázta az okmányátadás körülményeit sem. Nem derül ki, milyen elkövetési magatartással került megvalósításra a csempészet bűncselekménye. A papírok cseréje semmilyen következtetés levonására nem alkalmas. A Kft6-tal kapcsolatos vádponthoz tartozó tényállást illetően sérelmezte, hogy a bíróság megállapította, hogy ő vett át tanú9-től Köln mellett okmányokat. (Tanú irányított kihallgatása, híváslista adatai, 4 éve nem járt Németországban)

Nem folytatott bizonyítás az elsőfokú bíróság arra, hogy I.r. vádlotthoz kapcsolódik-e, mégis megállapította a bűnös kapcsolatot.

A bizonyítékmérlegelő tevékenységet ugyancsak támadta. Álláspontja szerint nincsenek reá vonatkozó terhelő okirati bizonyítékok, tanúvallomások, a bíróság tényről tényre helytelenül következtetett, és tévesen vette figyelembe az őt terhelő tanú10. tanúvallomását is.

Sérelmezte, hogy a bíróság a vámáru értékét vette figyelembe, tudomása szerint a vámáru után fizetendő vámterhet kell figyelembe venni a cselekmény minősítésekor.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét sem teljesítette, felmentésre tett indítványt.

A nyilvános ülésen a III.r. vádlott nem jelent meg, I.r. IV.r. és V.r. vádlott nem kívánt nyilatkozni, II.r. vádlott előadta, hogy főiskolai végzettséggel rendelkező 5 nyelven beszélő, lakóközösségében megbecsült 4 gyermekes állampolgár, aki 16 éve él élettársával, aki autoimmun megbetegedésben szenved 4 éve. A 9 éve folyamatban lévő büntetőeljárás egzisztenciálisan tönkretette a családot.

A fellebbviteli főügyészség képviselője kérdésre előadta, hogy I.r. vádlottal szemben a csalás bűncselekménye alóli felmentés vonatkozásában a fellebbezést módosított tartalommal tartja-e fenn az ügyészség, nem kéri az I.r. vádlott elmarasztalását a vagyon elleni cselekményben, a csalással kapcsolatos felmentő rendelkezés ezért I.r. vádlott tekintetében részjogerőre emelkedett. Az írásbeli indítványt minden tekintetben fenntartotta, azon túlmenően I.-II.-III.r. vádlottak vonatkozásában a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának a főbüntetéshez igazodó mértékben történő felemelésére tett indítványt.

A vádlottak védői - akik előzetesen összefoglalták jogi álláspontjukat - perbeszédükben az írásbeli beadványaikban foglaltakat fenntartották.

III.r. vádlott meghatalmazott védője kifejtette, hogy I. és III.r. vádlottak nem ismerték egymást, nyilvánvalóan I.r. vádlott ismeretlen vádlott-társának nem nyújtott segítséget. Egyetlen olyan bizonyíték sem lelhető fel, amely III.r. vádlott állításait cáfolná. Az ítélet megalapozatlan, a bíróság a törvényi bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, a bizonyítási eljárás anyaga alapján fel kell menteni III.r. vádlottat. Az ügyészség olyan cselekmény miatt kéri III.r. vádlott büntetőjogi felelősségre vonását, amely jelenleg nem létezik. A törvényhozó jelenleg költségvetési csalásként szabályozza a vád tárgyát képező cselekményt, amely tényállás vagyoni hátrány létrejöttét követeli meg a tényállás megvalósulásához, ez nem következett be, mert a szpeditőr cégek befizettek a költségvetésbe. A cselekmény kísérleti szakasza pedig azért nem állapítható meg, mert nincs leírva a tényállásban, hogy vagyoni hátrány bekövetkezett vagy bekövetkezhetett volna. Emiatt a másodfokú bíróság nem állapíthat meg bűnösséget, nem mérlegelheti át az elsőfokú bíróság által megállapított tényeket, legfeljebb hatályon kívül helyezésre van lehetőség. A csalás bűncselekménye halmazatban történő megállapítása fel sem vetődhet. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a költségvetési csalás tényállásában a megtévesztő magatartás szerepel már, így külön értékelése kizárt. Az ügyészi álláspont az volt, hogy a III.r. vádlott már előre tudta, hogy mit akar, ezért a felelőssége mindkét cselekményben megállapítható. Ezzel szemben a III.r. vádlott fuvarozó céggel nem állt kapcsolatban, a fuvarozó saját nevében, vagy a cég nevében kötötte meg a kezesi szerződést, közvetlen jogviszony nem is jött létre a felelősségvállaló és a vádlott között, így részéről tévedésbe ejtés nyilvánvalóan meg sem valósulhatott.

Elsősorban bizonyítatlanságra hivatkozott, másodsorban annak eldöntését kérte, történt-e bűncselekmény, ha igen, milyen, harmadlagosan a büntetés kiszabás körében hivatkozott védenca büntetlen előéletére, a cselekmény óta született kiskorú gyermekének eltartására (anyakönyvi kivonatot csatolt), a 8 éves időmúlásra, melyre figyelemmel felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt.

A IV.r. vádlott védője perbeszédében sérelmezte, hogy a IV.r. vádlott egy 8 soros tényállás miatt állt 9 évig büntetőeljárás hatálya alatt, mely a tisztességes eljárás követelményével nem egyeztethető össze. Vizsgálni szükséges, hogy I.r. és IV.r. vádlott külön-külön tett beismerő nyilatkozata elégséges-e a büntetőjogi felelősség

megállapításához, más bizonyíték pedig nem került feltárásra. Nem osztotta a fellebbviteli főügyészség képviselőjének álláspontját a cselekmény súlyosabban minősülését illetően, nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy kötelességszegésre irányulóan adta volna IV.r. vádlott a vesztegetési pénzt, a pénz a vádlottak között fennálló jó kapcsolat fenntartására szolgált, soron kívüliséget IV.r. vádlott nem kért. A bíróság bizonyíték mérlegelő tevékenysége hiányos, szinte egyáltalán nem foglalkozott ezen tényállási résszel. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a büntetés enyhítésére tett indítványt a 9 éves időmúlásra figyelemmel.

Az V.r. vádlott védője perbeszédében kitért arra, hogy az eljárás menetében mindvégig jelezték, hogy a cselekmény bizonyítatlan, mégis elmarasztaló ítélet született. Súlyos hiányosságok mutatkoznak a bizonyításban, a tényállás teljes mértékben megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az V.r. vádlott felmentését kérte a vád alól. Amennyiben a másodfokú bíróság a bűnösség kérdésében osztaná az elsőfokú bíróság álláspontját, enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

A Zrt. jogi képviselője az írásbeli beadványában foglaltakat fenntartotta.

A nyilvános ülésen jelenlévő vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak szólni.

A másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat nagyobb részben megtartotta. A 2011. augusztus hó 29.-i tárgyaláson megállapította, hogy az ügy kiemelt jelentőségű ügynek minősül (Be. 554/B.§ f.) pont), erre figyelemmel az eljárást meg kell ismételni, mert az előző érdemi tárgyalás óta két hónapnál hosszabb idő telt el. A megismétlés keretében a vádlottak nyilatkoztak, hogy a vádmódosítást megkapták, a tanács elnöke az addig keletkezett jegyzőkönyvek ismertetésével a teljes bizonyítási eljárást megismételte. Az ismertetésre észrevételt nem tettek, kiegészítését az arra jogosultak nem kérték. Ezt követően a tanács elnöke ismételten egyesével kihallgatta a vádlottakat, majd a bizonyítási eljárást tanú kihallgatásával, iratismertetéssel folytatta.(125. számú tárgyalási jegyzőkönyv)

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a kialakult bírói gyakorlat értelmében a 2 hónapos tárgyalási időköz meghaladása nem tette szükségessé az eljárás előlről kezdését, mert az új határnap már a jogszabály módosítást (2011. évi LXXXIX. tv. 27.§ (2) bekezdés) megelőzően, azaz 2011. július hó 13. napja előtt kitűzésre került.

Az előlről kezdés ugyanakkor eljárási hibaként nem értékelhető, ugyanakkor a tárgyalási napok közül az ítélet bevezető részéből a 2011. augusztus hó 29.-i előtti tárgyalási napok megjelölését mellőzni szükséges.

Észlelte a másodfokú bíróság - a fellebbviteli főügyészség indítványa is tartalmazza - hogy az ítélet nem tartalmazza a magánfelek polgári jogi igényével kapcsolatos

fellebbezési lehetőséget. Az iratokból az volt megállapítható, hogy az ítélet kézbesítése is elmaradt a magánfelek részére, így jogorvoslati jogukat nem gyakorolhatták.

A másodfokú bíróság ezen eljárási hiányosságot kiküszöbölte, az ítéletet kézbesítette a magánfeleknek, a Zrt. jogi képviselője a törvényes határidőben az ítélet reá vonatkozó rendelkezése ellen fellebbezést jelentett be, míg tanú3. a Zrt2. ügyvezető igazgatója nem fellebbezett.

III.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen jelezte, hogy az elsőfokú bíróság részére az ítéletet nem kézbesítette, az iratok között a kézbesítés megtörténtét igazoló vétív nem volt fellelhető, ezért a másodfokú bíróság felvilágosítást kért az elsőfokú bíróságtól. A válasziratból megállapíthatóan a III.r. vádlott részére kézbesített ítélet két alkalommal nem kereste jelzéssel érkezett vissza, az szabályszerűen kézbesítettnek tekintendő.

Tekintettel arra, hogy a bizonyítási eljárás kereteit a vád adja meg, szükséges a vád módosításainak pontos végigvezetése. Bár az ítélet érintőlegesen foglalkozik a módosításokkal az 5-7. oldalon, kimaradt a 116. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt és a perbeszédben elhangzott módosítások feltüntetése.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a vád tényleíró része a módosítások során kiegészítésre került azokkal a tényekkel mind II., mind III.r. vádlott vonatkozásában, amelyek alapján büntetőjogi felelősségük a vagyon elleni cselekmény(ek)ben vizsgálható volt. A leírt tények között szerepel a megtévesztő magatartás, a jogtalan haszonszerzési célzat, a kár bekövetkezte és annak pontos összege is.

Az elsőfokú bíróság valamennyi olyan bizonyítékot beszerzett és értékelési körébe vont, amelyek az ügy megítélése szempontjából relevánsak voltak, helyesen nyitotta meg ismételten a bizonyítási eljárást további bizonyítás felvétele végett, mert a csalás büntette vonatkozásában az egyes gazdasági társaságok képviselői - két kivételtől eltekintve - sem a nyomozás, sem a bírósági eljárás során nem kerültek kihallgatásra. Tekintettel arra, hogy csalás vonatkozásában a vád kiterjesztésére a bírósági eljárás menetében került sor, már bizonyítási nehézségek vetődtek fel, a Zrt., a Zrt2. és Kft2. képviselője tanúként kihallgatásra került, míg a Kft7. a bírósági iratok 122. sorszáma alatti válaszirat szerint időközben felszámolás alá került, az Kft8. képviselője részére az idézés kézbesíthetetlen volt.

Nem osztotta a másodfokú bíróság I.r. vádlott védőjének érvelését a megalapozatlanság, felderítetlenség tekintetében I.r. vádlott kódjának felhasználásával, illetve vádlott-társaival kapcsolata feltárását illetően. A nyomozóhatóság hosszas felderítő munkát végzett a kódok használatát, a szóba jöhető elkövetők feltérképezését illetően I.r. vádlott meggyanúsítását megelőzően. A bíróság is kihallgatta azon tanúkat, akik e körben nyilatkozni tudtak, az okirati bizonyítékokat is eljárás anyagává tette és értékelte. A vádlott vagyoni viszonyait -

az ügyészi érveléssel ellentétben - a nyomozóhatóság vizsgálta, háza, autója is zár alá vételre került.

II.r. vádlott védője is sérelmezte, hogy nem derítette fel a nyomozás és a bírósági eljárás sem I.r. és II.r. vádlott kapcsolatát, mégis olyan következtetéseket vont le a bíróság, mintha közöttük kimutatható kapcsolat lenne. Ezen védői álláspontot sem osztotta az ítélőtábla, mert ezen tényre vonatkozó bizonyítás is folyt az eljárás során. Nem fog helyt az a védői állítás sem, hogy tanú4. és II.r. vádlott kapcsolatára nem folyt bizonyítás. A nyomozóhatóság tanú4-re vonatkozóan bizonyítást folytatott, az e körben keletkezett okirati bizonyítékokat az elsőfokú bíróság az eljárás anyagává tette, tanú11. és tanú6. kihallgatása is megtörtént ebben a körben.

Hiányolta a védő a társaság könyvelési iratanyagának beszerzését is, mert véleménye szerint a bíróság nem ismerhette meg azon számlákat, amelyek igazolnák, hogy az Kft3. mint belföldi árut értékesítette a banánszállítmányokat a társaságnak. Ebben a körben rendelkezésre állt tanú12. vallomása (nyomozati iratok 2361. oldal), a könyvelési iratanyag beszerzése a tényállás megalapozottságához nem szükségeltetett. Az egyéb rendelkezésre álló bizonyítási anyag mellett annak további bizonyítására sem volt szükség, hogy a vámáru miatt került átirányításra a Dél-Pest Térségi Vámhivatalhoz, erre logikai következtetést vont helyesen az elsőfokú bíróság, és megindokolta a bizonyítási indítvány elutasításának okát is.

A másodfokú bíróság sem tartotta indokoltnak ezen kérdésekre vonatkozóan bizonyítás felvételét, ezért II.r. vádlott védőjének bizonyítási indítványát, mint szükségtelent elutasította.

A III.r. és az V.r. vádlott védője is úgy értékelte, hogy a tényállás felderítetlen, ezzel szemben a szükséges bizonyítást az elsőfokú bíróság lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozott tényállás megállapítható volt.

Ugyanakkor a tényállás kisebb részben megalapozatlan, mert hiányos, valamint az elsőfokú bíróság tényről tényre is helytelenül következtetett. (Be. 351.§ (1) bekezdés b.) és d.) pont)

A másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján e megalapozatlanságot orvosolta.

A személyi részt illetően:

A II.r. vádlottat a Budapesti VI. és VII. kerületi Ügyészség 2008. május hó 26. napján kelt B. 7352/2007. számú határozatával számvitel rendjének megsértése miatt megrovásban részesítette. (erkölcsi bizonyítvány adatai)

A III.r. vádlottnak az eljárás során gyermeke született, eltartásáról gondoskodik. (nyilvános ülésen becsatolt születési anyakönyvi kivonat adatai)

Jelen cselekmény utáni elítélése:

Nyíregyházi VB. 706/2011/8. számú 2012. április hó 19. napján jogerős határozatával (másodfokú bíróság : Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.946/2011/4.) nagyobb kárt okozó rongálás büntette és súlyos testi sértés büntette miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Elkövetési idő: 2010. április hó 30. napja.

Vele szemben 3 további büntetőeljárás folyik: A Budapesti Rendőr-főkapitányság a 3236/2010. bü. számú ügyben 2010. július hó 5. napján közölte különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette megalapozott gyanúját a 2009. április hó 1. napján elkövetett cselekmény miatt.

Az Észak-Alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatóság Nyíregyháza a 700/2010. bü. számú ügyben 2011. július hó 13. napján adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette megalapozott gyanúját közölte a 2009. október hó 20. napján elkövetett cselekmény miatt.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság a 14294/2011. bü. számú ügyben 2010. július hó 5. napján közölte különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette megalapozott gyanúját a 2009. július hó 1. napján elkövetett cselekmény miatt. (erkölcsi bizonyítvány adatai)

Az V.r. vádlott munkahelye megszűnt. (116.sz. jegyzőkönyv 3.o.) A vámügyintézővel foglalkozó Kft9. tulajdonos ügyvezetője.

A Pécsi Városi Bíróság a 2006. április hó 18. napján jogerős 6.Bk. 135/2006/2. számú határozatával hitelsértés vétsége miatt 45.000 forint pénzbüntetésre ítélte. (elkövetési idő: 2003. december hó 21. napja)

A Ráckevei Városi Ügyészség 2010. július hó 14. napján kelt B.1682/2010/7. számú határozatával a 2010. április hó 22. napján elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntette miatt ügyészi megrovásban részesítette. (erkölcsi bizonyítvány adatai)

A történeti tényállást a III. pont kivételével az alábbiakkal egészíti ki a Fővárosi Ítéltábla:

I.r. vádlott ismeretlenül maradt személyekkel - akik kapcsolatban álltak II.,III. és V.r. vádlottakkal - előzetesen megállapodott abban, hogy vámbűncselekmény elkövetéséhez a történeti tényállásban leírt módon segítséget nyújt. A II. r., a III.r. és az Vr. vádlottak előzetesen tudták, hogy I.r. vádlott a folyamatot oly módon segíti, hogy az NCTS rendszerben az árukat vámkezeltként kivezeti. a II.r. és a III.r. vádlottak - mint a vámeljárás teljes folyamatával tisztában lévő személyek - tudatában voltak, hogy végső soron szükségszerűen a garanciát vállaló gazdasági társaságoktól lesz behajtható az egyes vámárak után fizetendő vám, ÁFA és környezetvédelmi termékdíj a Vámkódex 203. cikk (1) bekezdése alapján.

Az ítéleti tényállás 11. oldal 3. bekezdésében a II.r vádlott vonatkozásában azt rögzíti, hogy a társaság megbízásából és nem alkalmazásában járt el. A 15. oldal 1. bekezdés 2. sorában az alkalmazott szót megbízottra helyesbíti. A tényeket

kiegészíti azzal, hogy a társaságot 2004. január 22-én alapították. (megbízási szerződés szövege, társasági alapító okirat tartalma)

A 16. oldal 2. bekezdés 2-3. sorában a II.r. vádlott lepecsételte azokat szövegrészt meg nem határozható személy II.r. vádlott kérésére lepecsételte azokat szövegrészre változtatja. (ehelyütt a tényállás ellentétes a 14. oldal 1. bekezdésében foglalt helyes állítással, miszerint ismeretlen maradt annak a személye, aki az okiratokat lepecsételte)

Tényállás I/C. pontja után:

A 23. oldal 4. bekezdésében a II.r. vádlott vonatkozásában megállapított nem közösségi vámáru értéke, melynek vámeljárást alóli elvonásában közreműködött helyesen 298.180 USD, azaz 63.430.950 forint.(nyomozati iratok I. kötet 139. oldal)

A tényállásból a II.r. vádlott vonatkozásában Az I/A.-B-C. pontban írt eljárása során mindösszesen 261.086.143 forint nem közösségi vámárura vonatkozó megállapítást mellőzi.

A következő bekezdésben a 0519 számú bélyegző hamis bélyegzőlenyomathoz kapcsolódóan a feltehetően szót a tények közül mellőzi. (szakértői vélemény)

Az ítélet 22. oldal 1. bekezdésében a Zrt. kezességvállaló társaság vonatkozásában a hatóság által megállapított általános forgalmi adó, elvont vám és környezetvédelmi termékdíj együttes összegét kárként tünteti fel, melyet a társaság megfizetett. (tanú3. vallomása, okirati bizonyítékok tartalma)

A 23. oldal utolsó mondata utolsó tagmondata helyesen: I.r. vádlott 63.430.900 Ft értékű vámáru elvonásában működött közre.

Tényállás II/ B. pontja után:

Az ismeretlen székhelyű Kft.8. és Kft.9, a Kft.2, a felszámolás alatt álló Kft7, a felszámolás alatt álló Zrt.2, a Zrt. vámhatóság által megállapított vám-, ÁFA és környezetvédelmi termékdíj összegeit, mely összegek a költségvetésbe befizetésre kerültek meg nem határozható időpontban, kárként tünteti fel. (a III.r. vádlott tárgyaláson tett vallomása, tanú3. tanúvallomása, tanú2. tanúvallomása, okirati bizonyítékok tartalma)

II. tényállási pont utolsó két sora helyesen (ítélet 26. oldal 7. bekezdése): a III.r. vádlott 27.964.022 forint értékű (nyomozati iratok I. kötet 147. oldal) vámárura követte el a bűncselekményt, melyhez I.r. vádlott segítséget nyújtott. Az 50.439.878 Ft értékű vámárura történő elkövetés megjelölését mellőzi.

Tényállás III. pontja:

A tényállást kiegészíti azzal, hogy a IV.r. vádlott az ügyeinek soron kívüli elintézése céljából juttatott 40.000 forintot I.r. vádlottnak, aki azt ennek tudatában fogadta el. (IV.r. vádlott vallomása, I.r. vádlott vallomása)

Tényállás IV. pontja:

A tényállás utolsó sora utolsó tagmondata helyesen: az V.r. vádlott legalább 29.960.000 Ft értékű vámáru elvonásában működött közre.

II., III. és V.r. r. vádlottak a vámellenőrzés alól elvont áru értékesítésével jogtalan haszonszerzésre törekedtek. (I.,II.,IV.tényállási pont kiegészítése)

A tényállás e kiegészítésekkel, pontosításokkal teljes, irathű, a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A védők fellebbezés indokolásában kifejtettek a bizonyítékok eltérő mérlegelését célozták a másodfokú eljárásban, melyre megalapozottan megállapított tények mellett nincs mód, ezért az eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat szinte teljeskörűen ismertette.

Azok felsorolása kiegészítendő Derzsi György igazságügyi árszakértő véleményével (96. számú tárgyalási jegyzőkönyv), aki úgy nyilatkozott, hogy az áru mindaddig vámárunak tekintendő, amíg a vámterhek nem kerülnek befizetésre. Ha árutovábbítás történik, az áru a végső okmányig vámárunak tekintendő. Meg kell jelenni a rendeltetési vámhivatalnál, ahol az árut be kell mutatni. Az árut felszabadítani határozattal lehet. Vámgarancia esetén a garanciát vállaló társaság felel a garancia erejéig.

Hivatkozni szükséges tanú3-nak, a Zrt2.. és a Zrt., valamint tanú2-nek, a Kft2. képviselőjének, valamint a III.r. vádlottnak azon tárgyalási vallomására, hogy a vámterhek befizetésre kerültek a határozatokban megjelölt összegekben. Fel kell tüntetni azon Vám- és Pénzügyőrség különböző regionális parancsnokságai határozatait is, (nyomozati iratok melléklete V/2. kötete, IMAGE szürke borítóban 22.B. 275/2006. számú jelzéssel ellátott iratok), amelyek a vám, ÁFA és környezetvédelmi termékdíj összegét tartalmazzák.

Kiegészítően fel kell tüntetni tanú13. elsőfokú bíróság által hivatkozott vallomását (ítélet 37.o. utolsó bekezdés, nyom. irat 2145.o.) mely tartalmazza, hogy tanú14-et csak akkor helyettesíthette az I.r. vádlott, ha az szabadságon volt, vagy erre őt kifejezetten felkérték, ilyen azonban nem volt. Tanú15. vallomása szerint (73.sz. jegyzőkönyv. 50.o.) soha nem dolgozott a hátsó NCTS gépnél.

A (2765.o.) társaságot cégkivonata szerint 2004. januárjában alapították. (nyomozati irat 1301. oldal)

A nyomozati iratok 2521.oldalán szereplő Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal igazolása szerint a Kft3. és Kft5. társaságoknak nem volt kedvezményes vámtétel melletti árubehozatalra engedélye.

A nyomozati iratok 1400.oldalán fellelhető számítógépből kinyomtatott számlán Varjú András neve szerepel, mely azt bizonyítja, hogy ténylegesen ő intézte a kereskedelmi ügyletet.

Dr. Antal László igazságügyi okmányszakértő véleménye (nyomozati irat 1277.oldalától) szerint a 0519 számú vámbélyegzések egyazon hamis bélyegzőtől származnak, amelyet nyomdai bélyegzőkészítési technikával állítottak elő eredeti lenyomat alapján, de gyenge minőségben.

Ezen kiegészítésekkel a bizonyítékok felsorolás teljes, mérlegelésükkel is egyetértett a másodfokú bíróság.

I.r. vádlott esetében helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság (39. oldal 3. bekezdésétől) hogy a bűnösségét alátámasztó bizonyítékok zárt láncolata megállapítható. Semmi sem magyarázza önkéntes kivezetését, tanú14. helyettesítésére csak annak szabadságolása esetén lett volna jogosultsága, tanú14. a kivezetések idején nem volt szabadságon. Főnökei nem kérték fel kíséretre, a cselekményeket a Dél-Pest Térségi Fővámhivatal, ott pedig I.r. vádlott személye és lehetőségei kötötték össze. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a másként történés lehetőségének kizártságát, és állapította meg az őt terhelő bizonyítékok alapján büntetőjogi felelősségét. Az a körülmény, hogy kapcsolata vádlott-társaival (IV.r. vádlottat kivéve) nem bizonyítható, felelősségének megállapíthatósága szempontjából irreleváns, ahogyan azt az elsőfokú bíróság is kifejtette.

Az I. tényállási ponthoz kapcsolódóan rögzíteni szükséges, hogy a társaság cég csak év eleje óta működött, az a védői hivatkozás, amely szerint hosszú időn keresztül eleget tett vámfizetési kötelezettségének, nem fog helyt.

Ehelyütt utal a másodfokú bíróság arra, hogy tanú11. korántsem tekinthető az adott ügyben érdektelen tanúnak (ő sem ellenőrizte a Kft.5. és Kft.3. társaságok háttérét, engedélyeit, enélkül szerződött velük, készpénzes fizetéseket eszközölt, pedig nem ismerte a társaságokat).

A II.r. vádlott vádlott minden részletre kihatóan ismerte a vámeljárást, a rendszer lényegét, kereskedelmi ügyletet is személyesen bonyolított, annak ellenére, hogy csak megbízott volt. Saját vallomása figyelembevételével a rendszer kijátszása a frissen alapított cégen keresztül már akkor elkezdődött, amikor olyan társaságot keresett, aki behozatali engedéllyel rendelkezik (bár ilyen engedélyt a számára ismeretlen cég képviselője nem mutat be, a Kereskedelmi Hivatal igazolása szerint ilyen engedéllyel sem az Kft.3. , sem az Kft5. nem rendelkezett), mégis e cégek bevonásával folytattatta le a vámeljárást. Feltétel nélkül megbízott a számára idegen képviselőben, aki egy korlátozott használatú telefonon tartotta vele a kapcsolatot, ez sem keltette fel gyanakvását. A két társaság gazdasági háttérét semmilyen módon nem ellenőriztette tanú11-el. A Kft.4. társasággal ő tartotta a kapcsolatot, ő vitte a hamis bélyegzővel lebélyegeztetett azon igazolásokat, amelyek a garanciát vállaló társaságot arra indították, hogy újabb garanciaszerződést kössön, mert másképp a rendszer nem működött. A külföldi képviselő tanú4.és a Kft.5. és Kft3. külföldi tagjai a nyomozat szakban fellelhetetlenek voltak, a velük szemben folytatott eljárás felfüggesztésre került. A törökbálinti terminálról a szállítást a II.r. vádlott intéztette, aki telefonon vagy személyesen rendelte meg az áru szállítását, soha nem kellett a fővámhivatalhoz

vinni az árut. A szállítás minden esetben belföldi fuvarlevél alapján történt, amely azt jelentette, az áru vámkezelése már megtörtént. A szállítást végző gépjárművek rendszámai nem stimmeltek, némely esetben olyan jármű került feltüntetésre szállítóként, amely banán szállítására nem is alkalmas. A II.r. vádlott vallomása szerint tanú4. többször említette, „minden le van zsírozva”, a legtöbb esetben a konténernek, az árunak meg sem kell jelennie a fővámhivatalnál bemutatásra. Ezen körülmények egyértelművé teszik, hogy II.r. vádlott nem megtévesztett, tévedésben levő személy, hanem aktív közreműködője volt a cselekménynek.

A II. tényállással kapcsolatos a III.r. vádlottat érintő bizonyíték értékelő tevékenysége a Fővárosi Bíróságnak az ítélet 42.-43. oldalán található, melyben logikai hiba nincs, és amely érzékelteti, hogy a III.r. vádlottra vonatkozó terhelő bizonyítékok rendelkezésre álltak, zárt láncolatot alkottak, melyekből az elsőfokú bíróság a megfelelő logikai következtetéseket is levonta. A gazdasági életben elfogadhatatlan és megmagyarázhatatlan, hogy a vámot minden alkalommal átutalással fizető cég képviselőjeként a vádlott a vád tárgyát képező 17 esetben készpénzben adja át a vám összegét a társaság bélyegzőjével együtt egy számára ismeretlen - később általa azonosítani nem tudott - embernek. A vám kiszabásáról határozatot nem kapott, akkor tett feljelentést az őt megtévesztő tanú16. ellen, amikor tudomást szerzett a nála elvégzendő nyomozati cselekményről. Az a vallomása, hogy a késedelem oka az volt, hogy addig tanú16. személyesen kereste, nem fog helyt. Tanú17. érdektelen tanúval is eredménytelen maradt szembesítése. Tagadta, hogy rendszeresen végeztek volna Kft10. részére vámügyintézkedést.(egy alkalomról tett említést.)

A III.r. védő által hivatkozott körülmény, mely szerint III.r. és I.r. vádlott kapcsolata nem bizonyítható, a büntetőjogi felelőssége megállapítása szempontjából irreleváns. Szembetűnő az a körülmény, hogy ismételten a 0519 sorszámú hamis vámbélyegző jelenik meg a TC 11 okmányokon, amely a II.r. vádlott cselekvőssége kapcsán is megjelent, ez kerül bemutatásra a vámkezelésséget nyújtó cégekhez, tehát a megtévesztő mozzanat is megegyező az I. tényállási pontban írttal. Bár I. és III.r. vádlott kapcsolatára valóban nem merült fel konkrét bizonyíték, nem elhanyagolható körülmény, hogy a III.r. vádlott tényállásban írt szállítmányai esetében ugyancsak I.r. vádlott az NCTS rendszerből kivezető, mint Varjú András II.r. vádlott érdekkörében álló a társaság esetében annak ellenére, hogy bizonyos szállítmányok a Nyíregyházi Fővámhivatalhoz kerülnek átirányításra.

A III. tényállási pontot illetően nem fog helyt azon IV.r. védői érvelés, hogy az egymásra tett terhelő vallomás nem elégséges bizonyíték. A bíróság a bizonyítékokat együttesen értékeli és szabad meggyőződése szerint bírálja el. Jelen esetben a lefoglalt vesztegetési pénz is bizonyíték, I.r. és IV.r. vádlott vallomása alapján az iratoknak megfelelő tényállás megállapítására lehetőség volt.

A V.r. vádlottal kapcsolatosan a bizonyítékok mérlegelése teljes azzal, hogy bár az elsőfokú bíróság kísérletet tett V.r. vádlott telefonja kimenő hívásainak helyzet meghatározására, az a Telekom Nyrt. válaszirata szerint (bírósági iratok között 105. szám alatt) az időbeli korlátok miatt nem volt lehetséges, ugyanakkor tanú18. és

tanú9. vallomása alapján megállapítható volt a tényállás abban a körben is, amelyre vonatkozóan V.r. vádlott vitatta külföldi jelenlétét. Az V.r. vádlott vonatkozásában megállapított tények minden esetben a tanúvallomásokon, okirati bizonyítékokon, az igazságügyi árszakértő fentebb hivatkozott véleményén alapulnak, melyek mérlegelésével a Fővárosi Ítéltábla messzemenőig egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tények alapján - a csalás bűncselekménye kivételével - okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A tényállásnak az iratok tartalma, illetve helyes ténybeli következtetések útján történő kiegészítésével a tényállás nem lett ellentétes a korábbival, ezért a felülmérlegelés tilalmába nem ütközik a vagyon elleni cselekményeket illetően. A másodfokú bíróság III.r. vádlott védője okfejtésével szemben azt állapította meg, hogy a történeti tényállásban az elsőfokú bíróság a csalás bűncselekménye elkövetési magatartása minden tényállási elemét megjelenítette annak ellenére, hogy a csalással vádolt vádlottakat - más indokkal - e vád alól felmentette. Az a tény, hogy a csalás eredményeként megjelenő kár fogalom a tények között nem jelenik meg, irreleváns, mert a leírt vám, ÁFA és környezetvédelmi termékdíj összege pontosan megfeleltethető a sértetteket ért kár összegével a Btk. 312.§ (5) bekezdés b.) pontja szerint.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az elkövetéskor hatályos büntető anyagi jogszabályokat alkalmazta, mert az elbíráláskor hatályos büntető törvény alkalmazásának feltétele nem állapítható meg, az új törvény egyik vádlottra nézve sem kedvezőbb. Tekintettel arra, hogy a csempészet büntette mellett a másodfokú bíróság a csalás büntette elkövetését is megállapította II. r. és III.r. vádlott terhére, indokolni szükséges azt is, hogy a Btk. 2.§-a alkalmazásával az elbíráláskori jogszabály alkalmazása esetükben miért nem kedvezőbb. A 2012. január hó 1. napjától hatályos a Btk. 310. § (1) bekezdés a.) pontja szerint aki költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vonatkozásában mást tévedésbe ejt, tévedésben tart, vagy a valót elhallgatja és ezzel vagyoni hátrányt okoz, bűncselekményt követ el.

A törvényhozó deklarált célja az volt, hogy törvényi egységet képezzen a különböző sértettek sérelmére elkövetett cselekmények között, pl. nem állapítható meg a különböző költségvetési pénzeszközök vonatkozásában több rendbeli költségvetési csalás. A másodfokú bíróság megítélése szerint ugyanakkor nem vonható a törvényi egység körébe a költségvetésen kívül eső magánszemély, gazdasági társaság sértettek sérelmére elkövetett csalási cselekmények. Nyilvánvaló, hogy csak a költségvetésben vagyoni hátrányt okozó cselekmények sorolhatók e tényállás körébe, nem tartozik ide a Btk. 318.§-ában írt kárt okozó gazdasági társaság sértettek sérelmére elkövetett csalási cselekmény. A III.r. vádlott védőjének érvelését a másodfokú bíróság elvetette.

Megállapította a másodfokú bíróság, hogy a cselekmények elsőfokú bíróság általi minősítése nem minden esetben törvényes.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség álláspontját I.r. vádlott cselekményének minősítését illetően. Az iratok tartalma alapján kiegészített tényeknek megfelelően (melyet a vádirat is tartalmazott, ezért a másodfokú bíróság a vádon túl nem terjeszkedett) megállapítható, hogy I.r. vádlottal történt előzetes megállapodás és közreműködő (bűnsegédi) magatartása nélkül nem valósulhatott volna meg II., III., V.r. vádlottak vámbűncselekménye sem. A vámellenőrzés alóli elvonás nemcsak azáltal valósult meg, hogy nem mutatták be a vámárut vámellenőrzésre, hanem azáltal is, hogy a hamis bélyegzővel lepecsételt garanciajegy felmutatással és az elektronikus rendszerben történő kivezetéssel olyan látszat keltődött, hogy a bemutatás és a vámellenőrzés megtörtént. Ezen a módon valósult meg az áruk vámellenőrzés alóli elvonása, az áru rögtön a piaci forgalomba kerülhetett, mellyel a cselekmény elkövetői jelentős hasznot realizálhattak. Az a körülmény, hogy I.r. vádlott mindössze két napon végzett kivezetést, nem alapozza meg azon következtetés levonhatóságát, hogy utólag nyújtott segítséget az előny biztosításában. Az, - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is kitért indokolásában az ítéletet 39. oldala 5. bekezdésében - hogy valamennyi elkövető nem került felderítésre, még nem akadályozza a felderített elkövetők büntetőjogi felelősségre vonásának. Az I.r. vádlott tevékenységére a cselekmény elkövetéséhez szükség volt, még a Nyíregyházára irányított áru vonatkozásában is ő a kivezető a budapesti székhelyű vámhivatalban. A cselekvőseget ezen kívül összeköti a hamis bélyegző és az elkövetési mód, a rendszer hibáinak ismerete. I.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság a csalás tényállása vonatkozásában azért nem egészítette ki az egyébként megállapíthatónak mutatkozó tényeket, mert esetében a vagyon elleni cselekmény vonatkozásában a fellebbviteli főügyészség módosított tartalommal fenntartott fellebbezése folytán a felmentő rendelkezések tekintetében a részjogerő beállt.

A bűncselekmény elkövetésének idején hatályos Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pontja határozta meg a csempészet törvényi tényállását. Az elsőfokú bíróság a minősítés során e pontra nem utalt, ezzel a minősítést ki kell egészíteni. Az elkövetéskor irányadó szabályozás szerint nem a vámbevétel csökkenésének a mértéke, hanem az elvont vámáru értéke volt az egyik alapvető minősítő körülmény, ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség képviselője is helyesen rámutatott. Az elkövetéskor hatályos Btk. 312.§ (1) bekezdés a.) pont 1. fordulat szerint aki vámárut a vámellenőrzés alól elvon, a csempészet bűncselekményét valósítja meg. A (2) bekezdés a.) pontja az üzletszerű elkövetést minősítő körülményként jelöli, a (3) bekezdés b.) pontja az üzletszerűen jelentős értékű vámárura elkövetett cselekményt 5 évig terjedő, a (4) bekezdés b.) pontja az üzletszerűen különösen nagy értékű vámárura történő elkövetést 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Az (5) bekezdés szerint az (1) -(4) bekezdés alkalmazásában a.) vámáru alatt az Európai Közösségek Tanácsának a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelet 4. cikk 8. pontja szerinti a nem közösségi áruk fogalmát, b.) pontja szerint vámteher alatt a 4. cikk 9. pontja szerinti vámtartozás valamint a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. tv. 1.§a (3) bekezdésének 12. pontja szerinti nem közösségi adók és díjak fogalmát kell érteni. Az elkövetési érték a Btk. 138/A.§ c.) pontja szerint

jelentős, ha kétmillió forintot meghalad, de ötvenmillió forintot nem halad meg, d.) pontja szerint különösen nagy, ha ötvenmillió forintot meghalad, de ötszázmillió forintot nem halad meg. Az elsőfokú bíróság az I. és II. tényállási pontokkal kapcsolatban a vámbevétel csökkenésének mértékére hivatkozva minősítette a cselekményt, így is tévesen.

Helytelen I.r. vádlott vámbűncselekményeinek megnevezése, nem felel meg a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma 61/2008. sz. véleményében foglaltaknak, ezért azt a másodfokú bíróság pontosította, a minősítést megváltoztatta. I.r. vádlott esetében a vámbűncselekmény 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csempészet büntettének nevezendő meg, az I. tényállási pontban írt cselekmény a Btk. 312.§ (1) bekezdés a.) pont I. fordulata szerinti a (4) bekezdés b.) pont szerint minősülő és büntetendő , a II. és IV. tényállási pontban írt cselekmény a Btk. 312.§ (1) bekezdés a.) pont I. fordulata szerinti a (3) bekezdés b.) pont szerint minősülő és büntetendő.

Az I. tényállás szerinti vámáru értéket és az üzletszerű elkövetést figyelembe véve a II.r. vádlott cselekményének minősítése helyesen a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pont I. fordulatába ütköző, a (2) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő és büntetendő különösen nagy értékű vámárura üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csempészet büntette. Egyetértett a másodfokú bíróság a cselekmény folytatólagoskénti minősülésével, az elsőfokú bíróság okfejtését osztotta.

A II. ponttal kapcsolatos számlák szerinti elkövetési érték 27.964.022 Ft, amely az elsőfokú bíróság minősítésétől eltérően a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pont I. fordulatába ütköző, a (2) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b. /pontja szerint minősülő jelentős értékű vámárura üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csempészet büntettének megállapítására ad alapot a III.r. vádlott esetében.

Az V.r. vádlottat érintő csempészetet az elsőfokú bíróság ugyancsak helytelenül minősítette. Itt helyesen a vámáru értékét vette figyelembe, amely 29.960.000 Ft volt, mely jelentős. A cselekmény helyes minősítése a Btk.312.§ (1) bekezdés a./ pont I. fordulatába ütköző, a (2) bekezdés a. / pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő jelentős értékű vámárura folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csempészet büntette.(bűnszövetség meglétére ténymegállapítás már a vádiratban sem szerepelt, a fellebbviteli főügyészség indítványa sem tartalmazza ezen minősítő körülmény megállapíthatóságát)

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a csempészetet befejezett bűncselekménynek minősítette annak ellenére, hogy a vádképviselő ügyész kísérleti szakban kérte a stádium megállapítását. A vámáru vámellenőrzés alóli elvonása a vádlottak részéről befejeződött, az elsőfokú bíróság ítélete 52. oldal 4.-5. bekezdésében kifejtettek helytállóak.

A másodfokú bíróság megítélése szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vagyon elleni bűncselekménnyel vádolt II. és III.r. vádlottat e körben felmentette.

A vádban szereplő csalás és a csempészet büntette nem alaki (ahogyan azt az elsőfokú bíróság megállapította), hanem anyagi halmazatban állnak. Más helyen és időben történt meg a vámárúnak a vámellenőrzés alól elvonása, máshol, más időben a vámkezelést nyújtó gazdasági társaságok alkalmazottainak megtévesztése és tévedésben tartása, a cselekmények eltérő jogi tárgyakat sértettek. A II.r. és a III.r. vádlottak, mint közvetett tettesek - tévedésben levő személy által megvalósítatva a cselekményt - jogtalan haszonszerzés végett (a vám megfizetésének elkerülése érdekében) tévedésbe ejtették, illetve tévedésben tartották a vámkezelést nyújtó gazdasági társaságokat. Már a kezességre vonatkozó megállapodás idején is tudták, hogy a vámot nem fogják megfizetni, tisztában voltak azzal is, hogy a vámterhet mástól (legnagyobb valószínűség szerint a kezelést vállaló cégektől) fogják behajtani, amely meg is történt. A megtévesztő mozzanat részeként hamis vámbélyegzővel ellátott okmányt használtak fel az áru és a vámgarancia felszabadításának látszatát keltve a ténylegesen intézkedő személyek előtt. A kezelést vállalók kárt szenvedtek a tényállásban írt mértékben. Nem szükségszerűen kell a cselekmény elkövetőjének tudnia, hogy a kár kinél fog bekövetkezni, elégséges, ha tudatuk átfogja, hogy magatartásuk kapcsán kár fog bekövetkezni, a megtévesztett és a kárt szenvedő személye eltérhet egymástól. A II.r. vádlott a Zrt-t megtévesztette abban a tekintetben, hogy a Magyar Köztársaság területére behozott vámáruk után a vámot az importőr cég megfizeti, azzal a céllal, hogy a vámot - a jogszabályok által írt szükségszerű rendnek megfelelően - a társaság helyett a kezelést vállaló cég, a Zrt. fizesse meg. A III.r. vádlott a vámbiztosítékot nyújtó 5 gazdasági társasággal szemben tévedésben levő személyek által vállaltatott kötelezettséget annak tudatában, hogy nem áll szándékában a rizs-szállítmányokat a rendeltetési vámhivatalban bemutatni, a vám eljárás lefolytatására és a vámteher megfizetésére irányuló szándékát illetően a vámkezelést nyújtó cégeket megtévesztette (tévedésben levő személy által), hamis vámbélyegzővel ellátott okmányt használt fel azt a hamis látszatot keltve, hogy a bemutatás megtörtént. Mindezt azzal a céllal tette, hogy a vámterhet helyette más, végső soron a kezelést vállaló gazdasági társaságok fizessék meg. Ezen cselekedete következményeképpen a Zrt2-t, a Kft2-t, a Kft7-et, a Kft-t, az Kft8. és Kft9-et kár érte, a vámterheket e társaságok kifizették. A csalás bűncselekménye minden esetben befejezett. A Btk. 12.§ (2) bekezdése szerint folytatólagos a vagyon elleni cselekmény elkövetése Varjú András II.r. vádlott esetében, illetve a III.r. vádlott II/C-D-E. pontban írt magatartása kapcsán.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint - amellet, hogy a csalás büntette tényeit megállapította II.,III. r. vádlottak vonatkozásában - jogilag azért nem minősítette (a vádlottakat felmentette), mert álláspontja szerint a csalás szükségszerű eszközcselekménye volt a vámbűncselekménynek, amelynek elkövetésére a vádlottak szándéka irányult, a jogszabály által előírt rendnek megfelelően más

módon a vámbűncselekményt nem tudták volna elkövetni. Ezen elsőbírói álláspont a fent levezettek szerint helytelen.

A II. és III.r vádlott a hamis bélyegzővel ellátott dokumentumok felhasználásával azt a látszatot keltette, hogy azoknak az áruknak a vámkezelése, melyek kapcsán a garanciavállalás megtörtént, valósak, így a garanciajegyek felszabadultak. A garanciát vállaló gazdasági társaságok a garanciát azért nyújtották, mert tévedésbe ejtésük, tartásuk megtörtént, a folyamat végén a vámot ők fizették meg. A hamis vámkmányok a garanciavállaló gazdasági társaságok megtévesztésére, sok esetben újabb garanciavállalás kieszközlésére szolgáltak, azok a vámhatóság iratanyagába nem kerültek bele. A vádlottak a vámkezeléssel kapcsolatosan megfelelő tapasztalattal rendelkeztek, II. és III.r. vádlottnak tehát az is célja volt a vám megfizetésének elkerülésén kívül, hogy helyettük más fizesse meg utóbb, mint mögöttes felelős a vámterheket. Az NCTS rendszerben történő kivezetés I.r. vádlott által azt szolgálta, hogy az árut belföldiként eladhassák, a vámkiszabást elodázzák, a vámterheket jóval később a garanciavállaló társaságok fizessék meg. III.r. vádlott védőjének érvelésével kapcsolatosan - nincs jogviszony III.r. vádlott és a tévedésbe ejtett társaságok között - a másodfokú bíróság kifejti, hogy tipikus közvetett tettesség állapítható meg, amikor a tettes tévedésben levő személy által hajtja végre a megtévesztő magatartást. Nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját sem, hogy a csalás büntette azért sem állapítható meg, mert esetleges volt, hogy a kár kinél következik be. Kétségtelen, hogy a rendszer olyan konstrukcióban működött, hogy a vámbevétel befizetése több kötelezett által is biztosítva volt.

Ebben a körben hivatkozni szükséges a Vámkódex 203.cikk (1) bekezdésére, mely szerint a behozatalkor vámtartozás keletkezik a behozatali-vámköteles áru vámfelügyelet alóli jogellenes elvonásakor. A Vámkódex 195. cikk értelmében a kezes az, aki írásban kötelezettséget vállal arra, hogy az adóssal egyetemleges felelőssége alapján megfizeti az esetlegesen fennálló vámtartozás biztosított összegét. Ha a külső árutovábbítási eljárást nem zárták le, a vámhatóság értesíti a kezességvállalót arról, hogy köteles a tartozást - amiért felelős - megfizetni. A Vámkódex értelmében adós az, aki az árut elvonta a vámfelügyelet alól, bármely személy, aki részt vett az elvonásban, arról tudomása volt, vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy az árut elvonják a vámfelügyelet alól, (fuvarozó, címzett) adott esetben az áru átmeneti megőrzéséről vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek teljesítésére köteles személy (főkötelezett, kezes).

A végrehajtási eljárás során derült ki, hogy a követelés mely kötelezettől hajtható be. Jelen esetben a megtévesztett azonos azzal a gazdasági társasággal, ahol a kár bekövetkezett. Mindez a cselekmény csaláskénti minősítését nem befolyásolja. Nincs jelentősége annak sem, hogy a különböző gazdasági társaságok ellenszolgáltatásért vállalták a garanciát, szemben az elsőfokú bíróság érvelésével.

Kétségtelen, hogy annak a ténynek, hogy az áruk a rendeltetési vámhivatalba nem érkeztek meg, szükségszerűen ki kellett derülnie a rendszer felépítésénél fogva, de

jóval később, amely lehetőséget teremtett az áruk belföldi (vámkezelt) áru látszatával történő értékesítésének. A vámkiszabás utóbb megtörtént, a vámterheket a garanciavállaló cégekre is ráterhelték, de addigra az importőr társaságok nagy haszonra tettek szert, míg a garanciavállaló társaságok ugyancsak a rendszer adottságai folytán ténylegesen károsult pozícióba kerültek. Jól látható az is, hogy a III.r. vádlott cége, a Kft.10. hamarosan felszámolás alá került, míg tanú11. vallomása szerint eladta a céget.

A II.r. vádlott bűnösségét a másodfokú bíróság a csempészet mellett azzal anyagi halmazatban a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés II. fordulat c./ pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b./ pont szerint minősülő folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett különösen nagy kárt okozó csalás bűntettében (büntetési tétele 5-10 évig terjedő szabadságvesztés), a III.r. vádlott bűnösségét az ítéleti tényállás II. pontjában írt cselekmény miatt további 5 rb. a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés II. fordulat c./ pontjára figyelemmel a (6) bekezdés. b./ pont szerint minősülő üzletszerűen elkövetett jelentős kárt okozó csalás bűntettében (büntetési tétele 2-8 évig terjedő szabadságvesztés) is megállapította, melyből 3 rb. cselekmény a Btk. 12.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett. Az érték meghatározásánál figyelemmel volt a Btk. 138/A.§ c.) és d.) pontjában fentebb írt meghatározásra.

A közokirat-hamisítás bűncselekménye vonatkozásában helyes az ügyészség álláspontja. A vámáru vámkezelésre történő bemutatásának igazolását szolgáló vámhatósági bélyegzőt és bejegyzést tartalmazó okmány a Pp.195.§-ra figyelemmel közokiratnak minősül, ezért az ítélet I. és II. tényállásában leírt a II.r. és a III.r. terhére rótt közbizalom elleni, az ítéletben magánokirat-hamisításnak minősített cselekmények helyesen a Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző közokirat-hamisítás bűntettének minősülnek. Olyan okiratról van szó, amelyen a vámhatóság hivatalos bélyegzőlenyomata, pecsétje van, és amelyet a közigazgatási szerv ügykörén belül állított ki, ezért közokiratnak minősül. A benne foglalt tényeket teljes bizonyító erővel bizonyítja. (Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.198/2005/8. számú ügyben hozott jelen ügyre vonatkozó határozata indokolása)

A IV.r. vádlott cselekményének helyes minősítése is eltér az elsőfokú bíróság minősítésétől. Az a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés bűntettét valósította meg a helyesen megállapított - kiegészített - tényállás alapján. A bírói gyakorlat egységes a tekintetben, hogy az ügymenet meggyorsítása, a nem érkezései sorrendnek, a belső hivatali szabályzatnak megfelelően kialakított rendnek megfelelően történő ügyintézés kötelességszegésnek minősül. A kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés bűntette megállapításának nem feltétele, hogy az eljáró hivatalos személy a kötelességét meg is szegje. A cselekmény minősített esete megvalósul a kötelességszegés érdekében ajánlott vagy ígért előnnyel is.

A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma 61/2008. sz. véleménye 4. pontjában foglaltaknak megfelelően az 1 rb. cselekmények vonatkozásában a rendbeliségre utalást a másodfokú bíróság mellőzte.

A büntetéskiszabás körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részben feltárta. Mind az öt vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény, hogy a vámszervek uniós csatlakozáshoz kapcsolódó leterheltségét, a körülményeket kihasználva követték el a cselekményeket. I.r. vádlott vonatkozásában jelentős súlyosító körülmény a többszörös halmazat. A súlyosító körülmények közül mellőzni szükséges az üzletszerű elkövetést és a korrupciós cselekmények elszaporodottságát, mert erre vonatkozó statisztikai adat nincs.

A II.r. vádlott esetében az üzletszerűség súlyosító körülményként ugyancsak nem értékelhető, helyesen 4 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, felesége beteg, melyek nyomatékos enyhítő körülmények. A csalás bűncselekménye vonatkozásában is súlyosít a folytatólagos elkövetés.

A III.r. vádlott tekintetben 3 rb. csalás és a vámbűncselekmény vonatkozásában a folytatólagos elkövetés nyomatékos súlyosító körülmény, míg a közbizalom elleni cselekmények vonatkozásában a nagyszámú halmazat. További enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

A IV.r. vádlott esetében nem súlyosít a korrupciós cselekmények elszaporodottsága a fentebb kifejtettek miatt, V.r. vádlott esetében megállapított büntetéskiszabási körülmények helytállóak.

Az időmúlás enyhítő körülmény nyomatéka igen nagy, a vádlottak 9 évig álltak büntetőeljárás hatálya alatt úgy, hogy az elhúzódásba nem hatottak közre.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések I.r, IV.r. és V.r. vádlott kivételével nem felelnek meg a büntetéskiszabási elveknek, azok súlyosítása indokolt, a II.r. és a III.r. vádlottak terhére elsősorban a bűnösség körének bővülése miatt. A II.r. vádlott halmazati börtönbüntetése tartamát ezért a másodfokú bíróság 4 évre, a III.r. vádlott halmazati börtönbüntetése tartamát 3 év 6 hónapra súlyosította a fentebb írt keretek figyelembevételével.

Nem hivatkozott a Fővárosi Bíróság a Btk. 85.§-ában írt halmazati büntetés kiszabási elvre, mely szerint halmazati büntetés kiszabása esetén egy büntetést kell kiszabni, azt a büntetési tételek közül a legsúlyosabb alapulvételével kell kiszabni, ha a törvény legalább két cselekményre határozott ideig tartó szabadságvesztést rendel, a legszigorúbb tétel felső határa a felével emelkedik, de nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát. Erre figyelemmel a II.r. vádlott esetében 5-15 év, a III.r. vádlott esetében 2-12 év között volt megállapítható a büntetés mértéke. A II.r. vádlott esetében a büntetés a Btk. 87.§ (1) (2) bekezdés b.) pontja alapján enyhítő szakasszal került kiszabásra személyi körülményeire és az időmúlásra figyelemmel.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát a főbüntetéshez igazodó mértékben ugyancsak súlyosította az ítélőtábla e két vádlott vonatkozásában.

I.r. vádlott és a IV.r. vádlott esetében a büntetés súlyosítására nem látott lehetőséget. I.r. vádlott esetében vagyon elleni bűncselekményben nem került sor büntetőjogi felelősség megállapítására, 9 év elteltével a másodfokú bíróság büntetését nem tartotta enyhének, annak jelentős súlyosítása nem indokolt. A IV.r. vádlott büntetése arányos a cselekmény tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel, Az V.r. vádlott tekintetében az időmúlásra figyelemmel a próbaidő törvényi minimumra enyhítése volt indokolt.

Pénzmellékbüntetés kiszabásának feltételei a helyesen rögzített személyi, vagyoni körülmények alapján egyik vádlott esetében sem állapíthatók meg az ügyészi állásponttól eltérően. A pénzmellékbüntetés kiszabása szempontjából nem tekinthető megfelelő vagyonnak az a családi ház, amelyben a terhelt családjával lakik. (BH 2008/320. számú jogeset)

Az elkövetéskor hatályos Btk. 77/B.§ (1) bekezdése szerint vagyonekobjzást kell elrendelni arra a.) a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A Btk. 77/B.§ (2) bekezdése a vagyonekobjzást el kell rendelni arra a bűncselekményből eredő, a bűncselekmény elkövetése során, avagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra is, amellyel más gazdagodott. Ha gazdálkodó szervezet gazdagodott ilyen vagyonnal, a vagyonekobjzást vele szemben kell elrendelni. A (3) bekezdés szerint, ha a gazdálkodó szervezet átalakult, a vagyonekobjzást a jogutóddal szemben kell elrendelni az (1) bekezdés szerinti vagyonra, amelyre a jogutódlás történt.

Az (5) bekezdés szerint vagyonekobjzás nem rendelhető el arra a vagyonra, amely az eljárás során érvényesített polgári jogi igény fedezetéül szolgál.

Megállapítható, hogy a fellebbviteli főügyészség indítványa helytálló atekintetben, hogy a vádlottak vonatkozásában a fentebb írtak szerint vagyonekobjzás nem alkalmazható a vámbűncselekmények esetében. A másodfokú bíróság megítélése szerit a vagyonekobjzást az érintett gazdasági társaságokkal szemben kellene alkalmazni (ők értékesítették a szállítmányokat, ők gyarapodtak), ha annak törvényi feltételei fennállának. Ekörben megállapítható a Vám- és Pénzügyőrség határozatainak tartalmából, hogy a határozat minden esetben együttes kötelezést írt elő a címzett, fuvarozó, főkötelezett és garanciavállaló terhére, ezen túl a Kft.10. társaságot felszámolták, (bírósági iratok 20. száma alatti irat tanúsága szerint 2005. április hó 6. napja óta felszámolás alatt) a Kft-t tanú11. az eseményeket követően elidegenítette vallomása szerint. (A törvény csak átalakulás esetére rendelkezik, ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a 9 éves időmúlásra figyelemmel az 5+1 éves bizonylat-megőrzési kötelezettségre is figyelemmel még bizonyítási eljárás során sem lett volna megállapítható, hogy a társaság társaságnál keletkezett-e a

bűncselekmény kapcsán elvonható vagyon, annak mi lett a sorsa, arra vonatkozóan volt-e jogutódlás.)

A III. tényállás kacsán a vesztegetés során kapott pénzre vonatkozóan - amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett - a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés e.) pontja alapján a másodfokú bíróság vagyonekhozást alkalmazott.

I.r. vádlott üllői ingatlanára és Volskwagen Polo gépkocsijára, a II.r. vádlott teljes vagyonára elrendelt zár alá vétel fenntartására vonatkozó elsőfokú rendelkezést a másodfokú bíróság azért mellőzte, mert a Be. rendelkezései között fenntartásra vonatkozó rendelkezés nem található. Ugyanakkor I.r. vádlott ingatlanára és személygépkocsijára elrendelt zár alá vételt azért oldotta fel a Be. 159.§ (6) bekezdés a./ pontja alapján, mert a fellebbviteli főügyészség módosított tartalommal fenntartott fellebbezése kapcsán vagyon elleni cselekményben nem volt elmarasztható, a felmentő rendelkezés részjogerőre emelkedett, vele szemben bűncselekménnyel okozott kárra vonatkozó kártérítés iránti igény előterjesztésére polgári eljárásban nincs lehetőség.

A III.r. vádlottól tévesen lefoglaltként megjelölt, helyesen zár alá vett 1.252.553,- forint, valamint a Kft.10. Kft11-nek a Magyar Külkereskedelmi Bank Nyrt.-nél bankszámláján elhelyezett 217.553,- forint tekintetében a visszatartásra vonatkozó rendelkezést mellőzte figyelemmel arra, hogy a III.r. terhelttel szemben bejelentett polgári jogi igény érvényesítésével a magánfelet egyéb törvényes útra utasította, a zár alá vétel az eljárás ezen szakaszában a lentebb írtak miatt nem kerül feloldásra.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Bírói Letéti Csoportjánál BL. 281/2006/1. szám alatt kezelt, az egyik lefoglalt rizs-szállítmány előzetes értékesítéséből befolyt 840.425,- forintot az ítéletábla a Btk. 77.§ (1) bekezdés d.) pont és (3) bekezdése alapján elkobozni rendelte.

A Zrt. magánfelet polgári jogi igénye érvényesítésével a másodfokú bíróság a Be. 335.§ második mondat utolsó fordulata alapján egyéb törvényes útra utasította. A magánfél sem a feljelentésben, sem a polgári jogi igény előterjesztése során, de később sem jelölte meg keresetszerűen, hogy mely vádlottakat milyen összegű kár megfizetésére kér kötelezni, megfogalmazása szerint a vádlottakat egyetemlegesen kell 265.879.661 Ft tőke és a kamatok (összes kár) megfizetésére kötelezni. II. és III.r. vádlottak különböző vádpontokban voltak érintettek különböző összegek erejéig, melynek pontos meghatározása nem történt meg, ezért a kérelem elbírálásra alkalmatlan volt. A Fővárosi Bíróság előtt 4.P. 27.341/2009. szám alatt a Zrt. és Vám- és Pénzügyőrség között kártérítésre irányuló polgári per volt folyamatban, mely eljárásban a Zrt. keresete jogerősen elutasításra került. Figyelemmel arra, hogy a polgári per más perbeli felek között volt folyamatban, nincs akadálya II. és III.r. vádlottakkal szemben a polgári bíróság előtti igény érvényesítésnek.

A Zrt2. az elutasított polgári jogi igény vonatkozásában fellebbezést nem jelentett be a törvényes határidőben, a tényállásban írt további kezességvállaló károsult gazdasági társaságok polgári jogi igényt nem terjesztettek elő.

A II.r. és a III.r. vádlottakat érintő zár alá vétel kapcsán figyelmeztetette a másodfokú bíróság a Zrt. magánfelet, hogy amennyiben az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül igénye érvényesítését nem igazolja, a bíróság a zár alá vételt feloldja a Be. 159.§ (6) bekezdés e.) pontja alapján.

A fellebbviteli főügyészség bűnügyi költségvel kapcsolatos észrevételei helyesek. Az elsőfokú eljárásban helyesen összesen 609.762 forint bűnügyi költségből helyesen I.r. vádlott 6.250,-, a II.r. vádlott helyesen 257.550,- a III.r. vádlott helyesen 232.250,-, V.r. vádlott az a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság a költségjegyzék 1.-2. tétele alatt bejegyzett informatikai szakértői díjat II. és III.r. vádlott között arányosan megosztotta, a 3. tétel alatti informatikai szakértői díjat az államra terhelte (társaság2. vizsgálata), a 4.-9. tétele alatt bejegyzett (VI. kötetből átvezetett, V.r. vádlottra vonatkozó) tételeket V.r. vádlottra, az elsőfokú bíróság által be nem jegyzett, de a jegyzőkönyvekben feltüntetett, a másodfokú bíróság által utólag regisztrált tanú19., tanú20., tanú21., tanú22., tanú23. kihallgatásával kapcsolatos költségeket a II.r. vádlottra, míg tanú16. (Kft5.) tanú megjelenésével kapcsolatos költséget V.r. vádlottra terhelte, az igazságügyi árszakértő tárgyaláson történő megjelenésével és a véleményadással kapcsolatos költséget pedig I., II.. III. és V.r. vádlottak között arányosan megosztotta.

Az állam viseli a Be. 339.§ (1) bekezdése szerint azt a költséget, amelynek viselésére a terhelteket nem lehetett kötelezni.

Az ítélet bevezető részében a 2011. augusztus hó 29. napját megelőző tárgyalási napok feltüntetését az eljárás előről kezdése miatt a fentebb kifejtettek értelmében mellőzni volt szükséges.

I.r. vádlott és a IV.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma megváltozott, a II.r. vádlott lakcíme és személyazonosító okmánya száma helytelenül került rögzítésre, a III.r. vádlott új lakcímet jelentett be, melyeket az ítélet tábla a személyi adatok körében a Be. 258.§ (2) bekezdés b.) pontja alapján rögzített.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§-a alapján valamennyi vádlott vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban a III.r. vádlott kirendelt védője díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381.§-a alapján az ítélet tábla megállapította, annak viselésére a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján a III.r. vádlottat kötelezte.

A II. és a III.r. vádlottak bűnösségét a másodfokú bíróság további bűncselekményekben is megállapította, ezért esetükben a Be. 386.§ (2) bekezdés b.) pontja alapján fellebbezésnek van helye a Kúriához.

Budapest, 2013. május hó 21. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 2011. szeptember hó 6. napján kihirdetett 22.B. 275/2006/126. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.179/2012/35. szám ítélete folytán az I.r., a IV.r. és az V.r. vádlottak vonatkozásában 2013. május hó 21. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2013. május hó 21. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: